

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Císlo (No.) 12.

Sobota (Saturday) 16. 3. (March) 1985

K 36. VÝROČÍ VYHLÁŠENÍ BOJE KOMUNISTU PROTI CÍRKVI A NABOŽENSTVÍ V ČESKOSLOVENSKU

Uvodem: Právě v této postní době - (před 36 lety to bylo zrovna ve Svatém týdnu na „Škaredou středu“ v noci před Zeleným čtvrtkem) - se za Gottwalda komunisté rozhodli skoncovat v Československu definitivně s náboženstvím, s faráři a všemi klášterními „flandáky“ a „jeptindami“. Tehdy vrhli estébáci o půlnoci nejprve do všech mužských klášterů, surově každého řeholníka pařbou samopalu vzbudili, dali jim patnáct minut na ustrojení se, a hnali je do připravených autobusů, a ve tmě v noci, aby nezapříčinili projevy protestu věřících je odvezli do předem určených sběrných táborů, kde pak v dalších dnech teprve začala Kalvárie výslechu, sprostých urážek, suroveho tyranu, vyhružek, kopanců a nadávek. Není divu, že mnohé staré řeholníky z toho všeho ranila mrtvice. Asi o týden později se vše opakovalo v kláštřích sestřinek. Jednou z toho budou celé knihy hrůzostrašných svědectví, a naše příští generace se budou marně ptát, jak tohle bylo možné v křesťanském kulturním národě, stejně jako asi nikdy nepochopí, jak mohli komunisté oběsit ženu, vzdělanou a příkladnou matku dětí, dr. Miladu Horákovou či ubít k smrti Otce Josefa Toufara - (a jiné), o němž právě otiskujeme prožité svědectví „Stalo se v adventě“.

A kde jsou dnes komunisté Gottwald, Slánský, Čepička, Zapotocký, Novotný, Svoboda, Nosek či Kopřiva atd.? Kopřivův synovec Jenda uprchl aspoň do exilu, našel víru, dal se pokřtít, byl asi dva roky v římském Nepomuccenu a teď se chce stát v nějakém italském kláštře obvyčejným řeholním bratrem. Takové jsou cesty Páně. Proto i v Československu dodnes Kristova církev existuje, žije a dokonce i v pronásledování znovu rozkvétá a komunisté si s ní nevědí rady. Přečtete si proto pozorně následující věcně strohý článek o situaci církve v Československu po 36 letech jejího tvrdého i mazaně, záluďného moderního komunistického pronásledování a šikanování.

Jednání mezi Prahou a Vatikánem

Vedoucí československého úřadu pro církevní záležitosti Vladimír Janků prohlásil, že brzy bude dokončena příprava na nezvyklou návštěvu vysokých vatikánských představitelů v Československu.

Vatikánskou delegaci, která navštíví Československo, má vést arcibiskup Luigi Poggi. Za této situace je na místě hovořit o

vztazích mezi církví a československým státem. Bez problému nebyly tyto vztahy vlastně nikdy. Římsko-katolická církev byla vždy silná na Slovensku, ale v českých zemích existovaly napjaté vztahy s Římem prakticky už od patnáctého století. (Rakousko-Uhersko jich často zneužilo k svému politicko-mocenskému prospěchu na úkor české národní věci.

Teprve za první republiky a zvláště po Eucharistickém sjezdu v r. 1935 se vztahy mezi Vatikánem a ČSR téměř úplně

Pražský arcibiskup František kardinál Tomášek s etih Matkou Terezu z indické Kalkuty a její spolusestrou, která ji doprovázela při předvánoční návštěvě v Praze a v Brně.

narovnal. Hned po válce se začaly znovu slibně rozvíjet, ale únorový puč r. 1948 opět všechno zmařil a první nápor komunistů platil církvi a zemědělcům. (Pozn. redakce.)

V současné době je podle církevních údajů kolem šedesáti procent obyvatel Československa alespoň nominálně katolíky. Zdá se, že československá vláda má právě nyní na zlepšení vztahů s Vatikánem větší zájem, neboť v zemi dochází k určité náboženské obnově, která se projevuje vyšší návštěvností na bohoslužbách, šířením podzemních náboženských publikací, růstem neoficiálních diskusních kroužků, sloužením mší svatých v soukromých domech i zvyšováním počtu zájemců o studium teologie. Vedoucí československého úřadu pro církevní záležitosti Ing. Vladimír Janků, však dává jasně najevo, aby si od návštěvy vysokých vatikánských představitelů v Praze, plánované ještě na tento měsíc

březen, nikdo příliš mnoho nesliboval, protože mezi Vatikánem a Československem existuje stále mnoho zcela odlišných postojů. Představitel československého ministerstva zahraničí, jakýsi Richard Dvořák zdůraznil, že o tom, jaké jsou oblasti církevního zájmu v Československu, rozhoduje vláda. Církev si podle jeho komunistického názoru musí uvědomit, že existují státní zájmy, do nichž nesmí zasahovat.

Kardinál František Tomášek uvádí, že on ani jiní čeští a slovenští biskupové se nikdy nesměli jednání mezi Československem a Vatikánem zúčastnit. Kardinál Tomášek pozval do Československa, u příležitosti jedenáctistého výročí smrti svatého Metoděje, papeže Jana Pavla Druhého, ale český ministr kultury Milan Klusák, mu dal jasně najevo, že pro papežovu návštěvu „nedozrál dosud čas“. Mezi představiteli státu a církve v Čes-

koslovensku také pokračuje spor o uznání provládní kněžské organizace zvané Pacem in Terris. Vatikán, v roce 1982 přikázal, aby se kněží nezabývali politickou aktivitou. Českoslovenští vládní činitelé však nepřestávají zdůrazňovat, že Pacem in Terris není politická organizace. Vladimír Janků loni navštívil Vatikán, a tvrdí, že mu tam dal vatikánský státní sekretář kardinál Agostino Casaroli najevo, že uvedené vatikánské prohlášení se specificky netýkalo jen Československa. Janků uvádí, že podle kardinála Casaroliho patří rozhodnutí, zda prohlášení se týká Pacem in Terris místním biskupům. Kardinál František Tomášek však prohlásil, že Vatikán jej písemně informoval o postoji římsko-katolické církve, podle něhož je i organizace Pacem in Terris zakázaná. Z toho důvodu se také kardinál v únoru nezúčastnil pražského sjezdu této organizace. Podle kardinálova prohlášení nesmí člověk ztratit věrohodnost, a proto znovu důraznil, že udělali chybu ti církevní představitelé, kteří se sjezdu zúčastnili v domnění, že svou přítomností pomohou církvi. Komunistickou stranou kontrolovaný československý tisk poskytl sjezdu PIT značnou publicitu, včetně snímku prezidenta Gustáva Husáka, jak si potřásá rukou s účastníkem sjezdu, biskupem Jozefem Ferencem z Banské Bystrice. Podle kardinálova svědectví je v organizaci PIT aktivní také olomoucký světeci biskup a administrátor olomoucké metropole Josef Vrana, který se podobně jako biskup Ferenc domnívá, že svou účastí by mohl pomoci vyřešit problémy mezi církví a státem. Vedoucí československého úřadu pro církevní záležitosti Vladimír Janků tvrdí, že v organizaci PIT je třetina československých kněží. Kardinál Tomášek uvádí, že po zákazu členství v organizaci Vatikánem mnoho kněží z Pacem in Terris vystoupilo, a představiteli státu a církve v Čes-

(Pokračování na str. 13)

Sloupek informací

o velkých nadějích Brazilců, které vkládají do demokraticky nově zvoleného presidenta, a o vládním zákazu Lechovi Walesovi opustit Gdaňks bez policejního dovolení.

Brazílie má nyní naději na lepší budoucnost; ovšem, neuspěje-li v potřebných reformách nově zvolený prezident, nač marxisté už čekají, ujmou se vlády znovu generálové a zase tam bude nek- lid.

Ačkoliv velká a těžko zvladatelná Brazílie měla ve své nedávné historii už asi tři civilní demokraticky zvolené presidenty, byli vždy znovu nahrazeni vojenskou juntou, protože Brazílii vždy znovu hrozilo nebezpečí marxistického převratu. Dokonce to bylo právě v Brazílii - jestli si dosud vzpomínáte - kde se levicoví guerilové začali „maskovat“ a skrývat za katolické kněze, angažované v akci za sociální spravedlnost pro chudý dělnický lid velkoměst a pro „sociálně diskriminované“ Indiány. Marxističtí protagonisté tím svým „maskováním“ sledovali zároveň dva cíle najednou: 1) Uniknout pozornosti vojenské vlády a 2) kompromitovat kněze, aby je státní policie stíhala a trestala za „spolupráci s marxisty“, tím se na mezinárodním fóru kompromitovala potlačováním lidských práv a tak vykonala špinavou práci žalářováním těchto kněží - aktivistů, jejichž by se marxisté po převzetí moci musili zbavit tak jako tak. Tím,

ze policejní vláda vojenské junty, „vyčistí alespoň marxismus pole“ a nebude jim už překážet až se dostanou jednou k moci. Taková byla v Brazílii situace před dvaceti roky po pádu levicového, demokraticky zvoleného presidenta Joao Goularta. Před ním snad jen jediný, demokraticky zvolený prezident, syn českého krejčího - vystěhovalce J. Kubitschek, který začal se stavbou nového hlavního města Brasília, dokončil svůj presidentský mandát bez vojenského převratu. Letos při volbách 21. ledna se Brazílie opět vrátila nenásilně k demokracii volbou 74 letého právníka, bez vojenské uniformy, za presidenta. Jmenuje se Tancredo Neves a nastupuje do svého presidentského úřadu po 21 letech vojenské diktatury v Brazílii. Tím se Brazílie stává už osmou zemí Latinské Ameriky, která od r. 1979 změnila svou vojenskou diktaturu v civilní vládu. Nový prezident nastoupí svůj úřad v těchto dnech v polovině března. Když ho sbor elektorů čítajících 686 členů zvolil ve zdreující většině presidentem proti civilnímu kandidátu vojenské junty, Neves slíbil své zemi „skutečnou, neodvratnou změnu“. Neudal blíže, jaké reformy chce

provést, avšak všeobecně se uvádějí tyto dva hlavní úkoly: 1) poslat vojáky zpět do kasáren, kam patří, a 2) zlepšit podmínky pro splácení obrovského brazilského zahraničního dluhu. „tak, aby dělnické třídy nemusily přinášet další oběti“. Žádný z těchto dvou úkolů nebude snadný. Od vojenského převratu v r. 1964, kdy byl sesazen levicový prezident Joao Goulart, vládlo v Brazílii pět generálů. Ačkoliv Neves je velmi populární osobností, nebude moci vládnout účinně bez pomoci a spolupráce brazilské armády. V jeho prospěch je možno uvést skutečnost, že generálové jej dobře znají jako schopného a obratného vyjednavče. Za vojenské diktatury Neves totiž častokrát úspěšně zastával roli prostředníka mezi armádou a vládní opozicí a obvyčejně pokaždé dosáhl kompromisního řešení sporných problémů, které bylo přijato oběma stranami. Neves také slíbil, že bude zapomenuto na minulost, a že nebudou vyšetřována obvinění z korupce a porušování lidských práv, pronášená proti dřívějším vládám. Touto politikou chce dosáhnout národního smíření. V této věci chce jít tedy Brazílie odlišnou cestou než Argentina, kde dřívější vládnoucí generálové se aspoň formálně budou muset zodpovídat před soudem ze svých činů, a kde kvůli některým velkým přehmatům vojenského režimu nebylo po nastolení civilní vlády ani dnes ještě dosaženo politického smíření. I mezi některými brazilskými generály ostatně převládá názor, že je na čase, aby Brazílie následovala příkladu jiných zemí jižní Ameriky, které se vrátily k civilní vládě. Z těchto důvodů se zdá, že Neves by mohl získat pro svou vládu spolupráci armády.

Ekonomické problémy dnešní Brazílie totiž dosáhly gigantických rozměrů. Tato země se sice honosí, že je desátou největší ekonomickou mocností světa, a mohla by být v budoucnu i třetí, či čtvrtou, avšak dnes má zároveň i největší mezinárodní dluh, který dosáhl výše 100 bilionů dolarů; její inflace v přítomnosti dosahuje výše 223 procent a její vysoká nezaměstnanost stále ještě vzrůstá. Ze zahraničního dluhu má letos zaplatit 10 bilionů dolarů úroků. Tento obnos bude nutno splatit, chce-li Brazílie obdržet nepostradatelné půjčky na svůj ekonomický rozvoj; z tohoto důvodu však jí nezbyde nic z příjmů, aby mohla vážně usilovat o vyjití z dlouhé recese a přejít do období ekonomické obrody. President Neves bude

musit vyjednáváním se zahraničními věřiteli Brazílie hledět dosáhnout výhodnějších podmínek pro splácení zahraničního dluhu své země. Dosud nezveřejnil svůj plán na ozdravení brazilské ekonomie. Zatím prý studuje různé návrhy, které mu předkládají vůdci jeho politické koalice a americký olejový magnát Armand Hammer, známý přítel Moskvy i Khadafyho, který vlastní v Brazílii asi dvacet naftových polí. Rozhoduje se, má-li zavést kontrolu cen, uskutečnit veřejné projekty pro vytvoření nových pracovních míst, provést reformu daní a jiných zdrojů národních příjmů, zavést národní podporu v nezaměstnanosti a uskutečnit striktní kontrolu vládních výdajů i úrokové míry. Domácí cynikové říkají, že brazilská ekonomie bude stále na pokraji propasti, avšak nikdy do ní nespadne, protože propast není dosti velká, aby obrovská Brazílie do ní mohla spadnout. Odborníci však přiznávají, že Neves by mohl i v ekonomii cílevědomě převést svou zemi na správnou cestu; sice ne hned na cestu všeobecného blahobytu, která asi bude dlouhá a namáhavá, avšak aspoň na cestu ekonomického ozdravení. - V zahraničních vztazích Brazílie ke Spojeným státům se nečekají žádné větší změny. S Washingtonem nedojde ke konfrontaci, ačkoliv její civilní vláda stejně jako tomu bylo za éry generálů, bude pečlivě dbát na to, aby Brazílie zůstala nezávislou a nedostala se do vleku Spojených států. A ačkoliv vláda i podnikatelský svět Brazílie si trpce stěžují na příliš vysokou americkou úrokovou míru a na protekcionistická opatření Spojených států proti brazilskému exportu, president Neves doufá, že USA zůstanou i v blízké budoucnosti největším obchodním partnerem Brazílie, jako jím byly doposud.

Obě země také sdílejí v hlavních rysech stejné názory na celou řadu základních politických problémů dnešního světa, od problému střední Ameriky až ke vztahům mezi západem a východem, které podle Nevese udržuje v napětí SSSR svou násilnou kolonizací satelitů a podněcováním civilních válek i mezinárodního terorismu s cílem zkomunizovat celý svět.

Za své předvolební kampaně Neves slíbil, že vynaloží energické úsilí na demokratizaci země. Důležitým mezníkem na této cestě bude také reforma presidentské volby. Vojenská vláda ve snaze, aby příštím brazilským civilním presidentem se stal její kandidát rozhodla, že president má být zvolen nikoliv přímo brazilskými voliči nýbrž opět sborem elektorů. Tentokrát jí však „vypálili rybník“ a proti očekávání zvolili kandidáta opozice. Nyní Neves chce pomocí ústavního doplnku zavést v Brazílii přímou lidovou volbu presidenta jako v USA a usměrnit ji kontrolou elektorálních hlasů jednotlivých států. - Při zprávě o zvolení populárního Tancredo Nevese za presidenta země, ulice všech brazilských velkoměst se ihned zaplnily jásajícími davy. *Brazilský lid jistě očekává velmi mnoho od svého nového presidenta; pozorovatelé sice přiznávají, že ani Neves nemůže konat zázraky, avšak přitom vyslovují přesvědčení, že má nejlepší vůli vyjití brazilskému lidu vstříc, vyvést zemi z ekonomické krize, a že také existují příznivé podmínky k tomu, aby své poctivé plány mohl uskutečnit, i když už není žádný mladík.*

Ani v Polsku zřejmě klid hned nebude.

V sobotu 9. března nasedl Lech Walesa do svého rodinného VW minibusu a měl (Pokračování na str. 3)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 16, 1985 — Vol. X, No. 12.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMÁK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

namířeno na celodenní rybaření, nikoli na mořském břehu, ale na venkově v řece. Od listopadu r. 1982, kdy byl Walesa propuštěn z vězení si už sice zvykl na to, že je na každém kroku sledován policií, ale to, co se mu stalo v sobotu, mu policie dosud nikdy neudělala. Jakmile přijel na hranici města Gdaňsku, policejní auto jej předjelo a zatarasilo mu cestu s poukazem, že napříště nesmí Gdaňsk opustit bez policejního dovolení. Po návratu domů mu telefonicky zavolal sám státní návladní krajského soudu v Gdaňsku a vysvětlil mu důvod tohoto nového zákazu. Je prý ve vážném podezření, že usiluje o narušení veřejného klidu vyzváním k 15 minutové generální stávce na protest vládnímu rozhodnutí o zvýšení cen všech potravin. Stávka byla sice odvolána, ale jakmile vláda od svého zákona ustoupila a slíbila, že zvýšení cen posunuje na pozdější dobu a provede je v několika etapách a nikoliv najednou, Walesa byl pak hned v sobotu ještě pozván do kanceláře státního návladního, který jej po celou hodinu vyslyšel ve věci jeho styku s podzemím Solidarit a s těmi bývalými okrskovými vedoucími funkcionáři zakázané unie, kteří jsou dnes ve vězení. Walesa odmítl státnímu návladnímu odpovídat i na pohružku, že bude-li za jeho „pobuřování“ pohnán před soud, může být odsouzen k pětiletému žaláři. Zatím však, že nesmí město Gdaňsk opustit a bude-li chtít napříště někam cestovat, musí si vždy nejprve vyžádat na policii písemné svolení a udat přesný cíl své cesty i jména lidí, s nimiž se hodlá set-

kat.

Jakmile se o této přísné policejní kontrole Walesova pohybu dověděl podzemní vedení Solidarity, udělalo prohlášení, že vyzývá všechny řadové členy Solidarity k pokojným protestním shromážděním na pracovištích v pondělí 1. dubna, kdy má přece jen dojít k „úpravě cen“ životních potřeb. Nebude-li zvýšení cen odvoláno, mají dělníci při prvomájových povinných průvodech žádat o zvýšení mezd úměrně k zvýšeným cenám potravin a dožadovat se propuštění všech politických vězňů. Výzvu podepsal vedoucí Solidarity v podzemí Zbigniew Bujak, na kterého je vydán zatykač a po němž polská tajná policie marně slídí.

Ani ve Varšavě nebyl v sobotu 9. března klid. Policie se dověděla, že nová pravicová „Národní konfederace nezávislého Polska“ (politické hnutí, které bylo už také dávno policejně zakázáno, ale nikdy zcela zastráeno) - mělo ve Varšavě tajně zasedání svých organizačních vůdců. Když vtrhla do místnosti policie, řadě účastníků schůze se podařilo utéct, ale několik jich bylo zatčeno. Zprávu o tom přinesla i oficiální polská tisková kancelář PAP, i když neudala jména zatčených ani jejich počet. A tak - jak se zdá, letošní léto by mohlo být v Polsku opět horké a novopečený generální sekretář sovětského Politbyra Gorbačov bude mít brzy možnost v Polsku dokázat, nelže-li jeho usměvavá tvář, která vzbudila tak dobrý „první dojem“ v Anglii u „železné dámy“ paní premiérky Thatcherové.

School - Our Lady of Lourdes Elementary and East Tech High School. Started playing trumpet at East Tech, then went to the Hruby Conservatory of Music.

Activities - Baseball, Basketball, Bowling & Music. Worked - Reserve Lithograph and Printing Company for 14 years, W. Bingham Hardware Company for 22 years and for County Auditor for 15 years. Retired in 1978.

Band - In the late 1920's he had his own band called Emil Hronek Rollicking Buddies. Played with Jim Homolka's Band, Joe Hezoucky's Band and various other bands. Presently is the Director of the Karlin Brass Band.

He sang with Our Lady of Lourdes Choir for 36 years under Professor Arnold Weiss. Family - Has 3 Children: Bernie Zablony, Claire Hunek, Emil J. Hronek.

And 2 Grandchildren: Christ-

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

*Národní pout' do Svatyně
Panny Marie Hostýnské
a sv. Jana Nepomuka Neumanna
ve Washingtonu, D.C.*

Jak jsme v minulém Hlasu národa ve zprávě schůze ředitelů NSČK uvedli, bylo na ni jednáno o společné pouti našich věřících do naší Národní svatyně ve Washingtonu, D.C. v letošním jubilejním svatometodějském roce.

Dnes vám můžeme sdělit, že datum poutí bylo stanoveno na 9. června. Slavnostní českou mši svatou v 11:30 A.M. bude sloužit Otec biskup John L. Mořkovský. Při dostatečném počtu účastníků bude mše svatá sloužena v hlavní chrámové lodi Národní washingtonské svatyně Neposkvrněného Početí. Při menší účasti přímo v naší Národní kapli.

Vyzýváme všechny bratry a sestry ve víře, aby pokud mohou jednotlivě či ve skupinách se zúčastnili. V jubilejním svatometodějském roce chceme

poděkovat našim svatým věrozvěstům za dar víry, který našim předkům přinesli a kterou pevně věříme, že s pomocí Boží nejen dále zachováme, ale rozkvetlou předáme dalším pokolením. Distriktní svazy NSČK prosíme, aby se činně zapojily do této přípravy a uskutečnění Národní pouti, a aby o ní ve schůzích případně dopisy informovaly své místní členy.

Ti, kteří v červnu r. 1983 ať již z jakéhokoliv důvodu nemohli se zúčastnit slavného posvěcení naší Národní svatyně, mají nyní opět příležitost putovat do ní společně se svými ve víře národními bratry a sestrami.

A jistě i mnozí z těch, kteří byli svědky historické chvíle posvěcení v červnu 1983, jestliže časově a finančně je jim to možné, si rádi oživi nezapomenutelné vzpomínky.

Těšíme se na shledanou v naší Národní svatyni u Panny Marie Hostýnské a prvního amerického svatého českého původu Jana Nepomuka Neumanna z Prachatic.

Ředitelstvo NSČK

Milí přátelé,
v této postní době opět jsme pro
Vás připravili

DUCHOVNÍ OBNOVU

která se bude konat 22., 23. a 24. března 1985 v chicagském „Velehradě“, 2657-59 South

Lawndale Ave., Chicago.
PROGRAM
DUCHOVNÍ OBNOVY:
Pátek:
7:30 p.m. - 9:30 p.m. CÍL
NAŠEHO ŽIVOTA.
Sobota:

9:00 a.m. - 10 a.m. KRISTUS -
UČITEL LÁSKY.

10:30 - 12:00 KŘESŤAN V
DNEŠNÍ SPOLEČNOSTI.

12:00 - 1:30 p.m. OBĚD.

1:30 p.m. - 3:00 p.m.

KOMUNIKACE S BOHEM.

3:30 p.m. - 5:00 p.m. USMÍ-
ŘENÍ - ODPUŠTĚNÍ - Sv.
ZPOVĚĎ.

6:15 p.m. Mše svatá u Panny
Marie Svatohorské v Cicero.
Neděle:

9:00 a.m. Mše svatá ve Vel-
ehradě.

10:30 a.m. - 12:00 a.m. JÁ
JSEM CESTA - PRAVDA A
ŽIVOT.

12:00 - 1:30 p.m. OBĚD.

1:30 p.m. - 2:30 p.m. SMYSL

NAŠEHO EXILU.

3:00 p.m. ZAKONČENÍ -
VOLNÁ DEBATA.

Tak jako v loni, duchovní ob-
novu v české řeči povede dp.
Otec Petr Esterka, ze Saint
Paul, Minnesota.

Těšíme se na Vaši účast.

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga
nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8.
srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být
prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vst-
upenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné
Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná
cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11
nocí prvotřídní ubytování, 11 večerí, moderní motor-
coach, prohlídka Phoenix, Tucson, Grand Canyon a
jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní
Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napiště nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

**Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým**

**Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)**

"GOOD - JOE of the Year 1985"

Czech Karlin Hall
and Club Cleveland, Ohio

Bio-Sketch
EMIL HRONEK
18205 Waterbury
Maple Heights, OH 44137

Birthplace - Cleveland, Broad-
way East 55th Area. Parents im-
migrants from South Bohemia.

DOBA POSTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, skrze tvé vtělené Slovo — stáváš amír mezi tebou a lidským pokolením. — Dej, prosíme, ať křesťanský lid oživi svou víru — a s oddanou zbožností jde vstříc velikonočním svátkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRONIK (2 Kron 36, 14-16, 19-23)

Všechna knížata kněžská a lid dopustili se mnoha nevěrností tím, že napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvrnili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal bez ustání své posly, nebot' měl soucit se svým lidem a se svým přibytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jejich slovy a tupili jeho proroky, až se vznítil Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku.

Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce zcela spálili a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči, a byli jemu a jeho synům za otroky až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené ústy Jeremiášovými, dokud by země nedostala náhradu za své soboty. Po všechny dny zpustošení odpočívala, až se naplnilo sedmdesát let.

V prvním roce Kyra, perského krále, vzbudil Hospodin ducha Kyra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené ústy Jeremiášovými a on dal prohlásit — i písemně — po celém svém království: Tak praví Kyros, král perský: Všechna království země dal mi Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin, jeho Bůh s ním, a ať tam jde!

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 2, 4-10)

Bratři! Nekonečně milosrdný Bůh nám dal poznat svou velikou lásku. Byli jsme mrtví, protože jsme se dopustili hříchů, a on nás přivedl k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě. Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to skrze Ježíše Krista.

Té záchrany docházíte z Boží dobroty na základě toho, když věříte. Není to vaší zásluhou, Boží dar to je! Dostává se vám toho ne snad proto, že jste něco vykonali; nikdo tedy nemá příčinu, že by se mohl nějak chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření k tomu, abychom byli schopni konat dobré skutky. Bůh je předem připravil, abychom je pak ve svém životě uskutečňovali.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 3, 14-21)

Ježíš řekl Nikodémovi: "Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.

Nebot' tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, nebot' neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmou než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Nebot' každý, kdo činí něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu."

Karel J. Chrobák:

AD MAIORA NATUS SUM!

Majitel cestovní kanceláře, umístěné v newyorském mrakodrapu, potřeboval rychle vyměnit dvoumetrovou fluorescentní zářivku. Podle stanovených pravidel měl požádat zprávu budovy, odkud by poslal uniového elektrikáře, jenž by mu za nepochopitelně vysoký obnos možná příští den žárovku vyměnil. A tak, aby si ušetřil nervy i peníze, vyměnil si zářivku sám. Tu starou ale nemohl nechat v kanceláři, nebot' uklízeči by poznali, že sáhnul na uniovou práci, což je jako kdyby pravověrný hindu podojil krávu, nezbyvalo, než aby ji vhodil sám do odpadku, ale nikde nenašel vhodný odpadkový koš, kam by se vešla dvoumetrová zářivka, až se s ní octnul v tramvaji, kde ji hezky držel opřenou o podlahu. Než se ale nadál, přidržovali pevně fluorescentní žárovku okolní pasažéři, kteří ji pokládali za bezpečnostní držadlo. Náš protagonista na své stanici vystoupil samozřejmě bez žárovky, kterou stále pevně svírali jeho spolucestující. (Zde končí pravdivý příběh.) Jaké muselo být jejich překvapení, když poznali, jak se klamali. Možná, že většina z nich to ani nepoznala, obzvláště dokud tramvaj byla napěchovaná. Čím ale příjížděla blíže ke konečné stanici a pasažéři ubývalo, tím byla větší možnost, aby poznali svůj omyl

a ti poslední zažili určitě nemilé překvapení, když předmět, jenž je měl zabezpečovat před upadnutím, se sám bezmocně roztrhl o podlahu.

Podobný úkaz zapadá do kategorie „psychologie davu“ - já bych to nazval psychologií opie. Děláme co dělají druzí, aniž bychom se zamysleli nad důvodem svého jednání. Tempo moderního života otupilo naše smysly natolik, že se stáváme roboty, řízenými lidským ohledem a bezprostředním prospěchem. Jedinci, kteří chtějí opravdu být sami sebou a něco dokázat, musí jako pouťáci na poušti občas se zastavit v oáze, aby u pramene čerstvé vody načerpali sílu k další cestě. Sám Syn Boží se často uchýlil během svého veřejného působení do samoty, aby nás upozornil, že lidská duše se potřebuje osvěžit ve společnosti nebeského Otce a setřást alespoň na chvíli prach každodenních starostí.

Ignác z Loyoly odešel do ústraní benediktinského kláštera na Montserratu ve španělských Pyreneích jako zraněný důstojník španělské armády a po více než měsíci modlitby, postu a rozjímání vyšel jako generál elitní armády Kristovy - Tovaryšstva Ježíšova, jež svou někdy až slepou poslušností a akademickou vyspělostí ubránila církev v těžkých dobách a mohlo by se skoro říci, že usměrnila dějiny nejednoho národa. Z úst komunistických vyšetřovatelů - mučitelů jsem slyšel, že odchovanci jezuitů jsou pro ně nejtvrdějším oříškem. Ad maiora natus sum! Jsem

zrozen pro vyšší věci! - Tak odpovídal na lákavé nabídky k frivolním radovánkám a někdy i k nedovoleným zábavám urostlý šlechtický mladík Alois Gonzaga, syn knížete severoitalské Mantovy. Vstoupil k jezuitům a zemřel v mladém věku 23 let jako obyčejný řeholník, ale do Království Věčného vešel jako opravdový „korunní princ“ - jako světec, zatímco my, mnohdy více než dvakrát či třikrát tak staří jsme dosud po stránce duchovní úplnými žebráky s prázdnými rukama. A kdybychom náhle byli pozváni k „Věčné hostině“, možná, že bychom byli bez „roucha svatebního“ vyvrženi ven. A proč? Žijeme tak, jako bychom zapomněli, že jsme byli stvořeni pro vyšší, dokonalejší život, že máme nesmrtelnou duši. Hezky to vyjadřuje naše stará kostelní píseň: O Jednu jenom duši máš, ach, proč o ni víc nedbáš - pomni, jestli duši ztratíš, vše ztraceno máš!

V roce 1968 se konalo v dominikánském klášteře ve Forest Park II (Rosary College) Generálního shromáždění dominikánů z celého světa. Jako delegát za české země přijel do Chicaga provinciál Otec Ambrož Svatoš. Často jsem ho tam navštěvoval. Jednoho dne mi běžel vstříc celý rozradostněný, objal mne a slavnostně mi oznamoval: Raduj se se mnou, Karle, nebot' jsem právě dostal telegram, že mi zemřela maminka. Její pozemská pout' je u konce a již se raduje s nebeským Otcem! - V překvapení jsem nevěděl, zda má mám blahopřát, nebo projevit soustrast. Měl jsem před sebou muže modlitby a rozjímání, jenž mne hodně daleko předhlonil na cestě do domu nebeského Otce a proto mi tak trochu „vyrazil dech“ svým počínáním:

Blížící se velikonoce jsou tím nejlepším „cestovním atlasem“ pro život jedince i národů. Sláva vzkříšení je podmíněna utrpením velkopátečním. Jistě nám všem prospěje, když se na chvíli zastavíme na dálnici našeho života a zalistujeme si v „Atlase Ježíšově“ - v Písmu Svatém, zda-li jedeme správným směrem. Duchovní obnova v chicagském Velehradě, pořádaná 22. až 24. března nám k tomu dává příležitost.

Ad maiora natus sum! Jsem stvořen pro vyšší věci! Přijďte mezi nás, abyste si nejen ověřili správný směr své životní cesty, ale také abyste načerpali nových sil z Pramene Vody Živé, jež jediná dovede uhasit žízeň našeho srdce, nebot' jak volá sv. Augustin: Nepokojné je srdce lidské, dokud nespočine v Tobě, můj Bože!

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic;
soubory do kuchyně, pokoju, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a daeronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

K současnému vystřídání stráží v Moskvě

Kremelské hodiny v Moskvě mají sice svou zvonečkovou hru a katedrála sv. Basila, přeměněná od bolševické revoluce na museum má svůj zmlklý zvon, avšak co nám prý sovětsí návštěvníci v Praze nejvíce zavidějí je náš Staroměstský orloj. Jen tak „na oko“ prý k tomu dodávají, že nám to nezavidi ani kvůli těm dvanácti „apostolům“, které by oni mohli klidně nahradit každým rokem pro změnu jiným tučtem hlav komunistických pohlavárů, kterých padlo v pouhých 67 letech historie SSSR daleko více než 21 při té tragicky nespravedlivé popravě na Staroměstském náměstí r. 1621 - po tehdy téměř už 700 let staré české státoprávnosti. Co nám však na tom Staroměstském orloji sovětsí občané zvláště závidí, je ta smrtka s kosou - (oni mají na praporu jen srp z zcela jinou symbolikou) - a ta výstižná postavička lakomce s měšcem peněz. To se jim prý líbí nejvíce. Těm prvním soudruhům, kteří přišli do Prahy rozkazovat hned po únoru 1948 - se Zorinem počínaje - se prý sice zdálo, že by měli toho symbolu z Pražského orloje - smrtky a lakomce - nejprve plně využít propagačně a říkat čs. občanům, že už jejich dávní předkové toužili po komunismu, když tak názorně a výmluvně dovedli na veřejném místě vyjádřit nejznámější heslo komunismu - „smrt kapitalismu!“ Pak se ale do Prahy vypravil Chruščev, aby svým čs. soudruhům vyčínil za ten nákladný Stalinův pomník na Letné, který jim - volky - nevolky - rozkázal zase zbourat a té symbolické smrtelné výstražky lakomce a smrtky ze Staroměstského orloje se raději nedotýkal. Byl totiž stále tak trochu pověřivý po babičce z matčiny strany, která jej jako chlapce vodila do pravoslavné „cerkve“ a naučila jej modlit Otče náš.

Pak šla léta, sovětsí lidé ve svaté rodné matce Rusii pilně pracovali, aby urychleně dohonili Západ ve výzbroji i ve sportu, co nemohli vyrobit, to jim jejich „na všechno myslící“ vláda v Kremlu objednala ve všech zabraných satelitních zemích, které jim přeochoťně vše posílaly zdarma jako projev vděčnosti za „osvobození“ a za dar Marxova koránu - návodu k životnímu štěstí třídním bojem, nenávistí, šibenicí pro nespokojence a policejní ochranou těch

privilegovaných šťastných. A tak se stalo, že sovětsí lidé se stali zásluhou práce občanů v satelitních zemích zámožnější a mohli začnout konečně cestovat. Někteří se tak dostali i do Prahy, kterou docela upřímně obdivovali a pokládali si to za velké vyznamenání, když pak mohli doma svým známým o Praze vyprávět.

V srpnu r. 1968 však bylo z něčeho nic do Prahy posláno několik desítek tisíc sovětských vojáků násilně na tanečích, dostali rozkaz střílet, i když nevěděli do koho, proč a kde vůbec jsou. Trvalo jim to týden než na to přišli a některým z toho bylo tehdy na nic. Mezi těmi, které to vše nakonec bolelo, byl i jeden „čičman“, povoláním řezbář, tesař, truhlář, kolář, bednář a hodinář. V tom posledním povolání byl sice samouk, ale byl to opravdu šikovný řemeslník, dobrý člověk, a co víc, hluboce věřící pravoslavný křesťan. Jeho dědeček, kterého komunisti umlátili k smrti, byl totiž vzácným knězem - popem. A tento Vasil, když přijel na tanku 21. srpna 1968 do Prahy „zachraňovat socialismus“, byl také ve všech směrech „hlava otevřená“. Všecičko, co se tehdy v Praze dělo, velmi brzy správně pochopil. Proto se už také nijak nevrzušoval, a jakmile se mu naskytla volná chvíle, chodil po Praze a obdivoval se jejím stavebním krásám. Když se 25. srpna najednou octl se svým kamarádem před Staroměstským orlojem, nevyházel z úžasu. Během odpoledne si tam zašel dokonce třikrát za sebou, aby si při každém odbíjení hodiny znovu všechny pohyby figur apoštolů, kohouta, smrtky s kosou, zvonce a lakomce podrobně prohlédl. Než Prahu opouštěl, navštívil i svatovítskou katedrálu s kaplí sv. Václava, Loretu, Strahovský kostel, sv. Mikuláše na Malostranském náměstí, Pražské Jezulátko, Kampu, a přes Karlův most se šel ještě rozloučit se Staroměstským orlojem. Pak se schoulil v kostele Panny Marie před Týnem u náhrobku Tycho de Brahe, slavného dánského hvězdáře z doby Rudolfa II. a vtlačil tam jednomu v lavici klečícímu staříčkému knězi do ruky kus papíru s úhledně psanou vzkazkou v azbuce.

A teď jsme tedy teprve u toho letošního střídání stráží v Moskvě. Ten nadaný lidový všeu-
měl, hluboce věřící sovětský voják, děkoval krátce ve svém vzkazu křesťanské Praze za to, že mu dala svým Staroměstským orlojem zvláštní inspiraci. Jakmile se vrátí do své rodné Uk-

rajiny, začne si prý vyřezávat a stavět doma také orloj. Místo apoštolů tam však usadí rudé nenáviděné vůdce, od Lenina až po Brežněva, a že si počká na další. Smrtku, zvonek - umíráček a lakomce, že však umístí na svém orloji tak, aby na ně těch dvanáct rudých carů „vidělo“ a musilo jim to připomenout neodvratnost smrti. A místo Mánesova roku o dvanácti měsících tam prý namaluje nebo vydlabe Poslední soud se vzkríšeným Kristem, jako to viděl v katedrále na Hradčanech. Peklo naznačí klecí z věznic Ljubjanky a všech dvanáct rudých komunistických carů tam nechá vždy po každém „průvodu“ padnout mezi kosti milionových obětí komunismu, aby je po celou věčnost strašily.

Při střeďním pohřbu 73 letého Černěnka jsem si musil na tuto - z Československa tradovanou vzkazku znovu vzpomenout - a také zároveň i na toho neznámého věřícího sovětského vojáka z Ukrajiny, který - vyřezával-li si skutečně ten svůj „orloj“ rudých carů komunistů, má v těchto dnech asi plně ruce práce, poněvadž musí najednou vyřezat 7. a 8. kremelského paňáka. Těch prvních šest má už jistě od r. 1968 dávno hotových i s jejich metaly na klopě kabátu: Od 1. listopadu 1917 to byli: 1)Vladimír Iljič Lenin (+21. ledna 1924), 2)Josef Stalin (+5. března 1953), 3)Georgi Malenkov (8. února 1955 vyhozen i z funkce premiéra), 4)Nikita Chruščev (vyhozen v říjnu 1964 a umírá r. 1971 v zapomenutí), 5)Leonid Iljič Brežněv (se stal 15. října 1964 generálním sekretářem partaje a 16. června 1977 i hlavou SSSR, a 23. října 1980 z něho udělali soudruzi i předsedu ministrů, čili premiéra, ale přesto už 10. listopadu 1982 umírá), 6)Dva dny nato, 12. listopadu 1982 se stává na patnáct měsíců šéfem partaje osmašedesátiletý Juri Andropov - (s patnáctiletou zkušeností šéfa rudého gestapa KGB, ale už 9. února 1984 umírá), 7)Po čtyřech dnech porad si kolektivní vedení sovětského politbyra 13. února 1984 zvolilo na 13 měsíců 72 letého Konstantina Černěnka, který odešel do Marxovy Wadhally minulou neděli 10. března v 73 letech. Tentokrát už kremelsí stařešinové jasně cítili, že těch slavných státních funusů již bylo za poslední tři roky akorát dost, a tak, aby se nemusili děsit toho, že za rok přijde zase řada na někoho z nich, pospíšili si tentokrát jako nikdy předtím s jmenováním

Nový sovětský generální sekretář komunistické strany SSSR, Michail Gorbačev se svou ženou Raisou za jejich společné návštěvy Anglie v minulém prosinci.

někoho mladšího, a tak už v pondělí 11. března celý svět věděl, že starý lišák Andrej Gromyko doporučil svým kolegům 54 letého Michala Gorbačeva, kterého předtím poslal „na zkušenou“ do Kanady a do Anglie, aby se přesvědčil o jeho vystupování a „účinku“ na západní veřejnost. A když pak Gromyko k své nesmírné radosti zjistil, že Gorbačev udělal dobrý dojem i na „železnou dámu“ Anglie, konzervativní Thatcherovou, pronesl velkomožně svým kolegům v politbyru známá slova našeho Kecalá ze Smetanovy Prodané nevěsty „hotovo je, hotovo“, a v křesle na věky odešlého Černěnka byl posazen usměvavý Michal.

A samozřejmě, naši západní novináři a TV zpravodajové se mohou hned přetrhnout ochotou v růžovém líčení jeho reformních snah a přitom najednou zapomínají, jak Angličanům odpověděl na jejich skromnou otázku na osud vědce Sacharova a problém lidských práv v SSSR. „Pánové, vy znáte svou zem a vládnete si v ní po svém; my známe svoji, a vládneme si v ní také po svém! Máte na to právo, my vám je neupíráme, ale nenecháme si upírat ani svoje.“ - Tak co, páni US novináři, pochopeno?

Ani za Gorbačeva se v SSSR nebude asi delší dobu nic zvláštního konat. To, že je věkově mladý, neznalý válečných útrap, vyškolený jen v SSSR s titulem doktora práv a už obeznámený se Západem, to se může nakonec ukázat pro naivní Ameriku nebezpečnější než byla doba vládců bolševických stařešin. Je-li kovaný marxleninista, bude se mu i těžko reformovat sovětské hospodářství, kde musí zřejmě začít. Chyťte sice vyhlíží a zdá se, že má smysl pro humor, a tak by se mohl Gorbačev - třeba už jen z lásky ke své sympatické, vzdělané ženě, deři a vnučce

začnout dívat na dogma marxismu o třídní nenávisti s úsměvem. Nejdříve se však musí prosadit doma, jít „mezi lid“ a dokázat něčím praktickým, že mu jeho blaho leží na srdci. Na USA a západní demokratický svět se bude asi ale zatím jen usmívat jako nynější ženevský vyjednavč sovětský Karpov, kterého tam nechá s americkým advokátem Kampelmanem debatovat a vyjednávat třeba pět let, až si Američané zvolí zase „povolnějšího“ presidenta. Prostě, nedělejte si žádné iluze!

Snad jen podle jediného znamení bude svět za několik měsíců vědět, jaký je Gorbačev ve skutečnosti a co se od něho dá očekávat ve zbývajících patnácti letech tohoto století - (nebude-li samozřejmě do té doby vypoklonkovan či smeten vzpourou v muslimských sovětských republikách).

Jaké je to znamení? Poměr k náboženské svobodě, k lidským právům, ke kritikům dosavadního policejního totalitarismu. (V koncentráku v Leopoldově bylo i pro staré idealistické komunisty, kteří se dostali za mříže jen proto, že měli odvahu s praktikou režimu nesouhlasit, jednání bachařů s uvězněnými kněžími nejjistějším „barometrem“ politické atmosféry v celé zemi.) Nejdříve to asi poznáme v Polsku. Druhým neklamným znamením opravdovosti a ochoty nové garnitury v Moskvě ke hledání vskutku spravedlivého míru ve světě bude pokračování, zmírnění či úplné zastavení rozmíchávání občanských „osvobozovacích“ národních válek a terorismu ve světě. To ostatní by pak v Afghánistánu a ve všech satelitních státech přinesl vývoj událostí k větší svobodě časem sám. (Pro nás z Československa může být nadějí, že Dr. Husák se v těchto dnech asi zrovna dobře necítí a s ním ani jeho kolegové. Gorbačev je totiž produktem a mil-

(Pokračování na str. 7)

K současnému vystřídání strážní v Moskvě

(Pokračování ze str. 5)

cem Andropova, který soudruha Husáka - vrtichvosta zrovna ve velké lásce neměl. Inu, uvidíme. Možná, že i to se dá nějakým darem na těch pár let, které Husákově zbývají nějak „zavonačit“.)

Každopádně, ukáže-li se na těch dvou znameních - (svoboda a zastavení rozpínavosti komunismu), že nový vládce Kremlu Michal Gorbačev je opravdu jiný člověk, než byli ti před ním, že se „vykašle“ na světovou revoluci a bude se v první řadě starat o skutečné blaho svého národa, pak by celý západní svět mohl začnout hledat všude po širé Ukrajině toho sovětského vojáka - řezbáře z okupované Prahy v r. 1968, aby už na zbývajících čtyřech rudých eary nečekal, ale nahradil je už dávno padlými i když moc-

nými popravenými - Rykovem, Jagodou, Trotským a Beriou, a z Gorbačeva at' vyfyzává do svého orloje nakonec usměvavého demokratického a vskutku prozíravě moudrého lidového vládce, který se stane symbolem - Matkou Boží z Fatimy slíbeného obrácení Ruska, a může jím už zakončit průvod všech figur na svém novém „Ukrajinském orloji“, jako ten na Staroměstském náměstí v Praze končí Kristem Pánem, který všem lidem zehná.

Je-li totiž schopen ještě mladý Michal Gorbačev skutečně opravit kruté nesmysly marxistických pouček o třídním boji a kolektivním hospodaření, o solidaritě proletářů, nadřazenosti komunismu a náboženském opiu, přestane být komunismus komunismem a z Gorbačeva si může všemohoucí Bůh - na přímluvu jeho archandělského patrona sv. Michala - vyvolit nástroj svého pozhnání celému světu.

Zemřel

Henry Cabot Lodge

Po dlouhé nemoci zemřel ve svém domově v Beverly ve státě Massachusetts známý americký politik a diplomat. Henry Cabot Lodge. Bylo mu 82 let. Přinášíme nyní několik údajů o jeho vynikající kariéře.

Henry Cabot Lodge pocházel z aristokratické massachusettské rodiny, která za sebou měla dlouhá léta služeb ve veřejném životě. Henry Cabot Lodge byl už sedmým členem rodiny, který se stal senátorem; pracoval také jako americký velvyslanec a zplnomocněnec prezidenta Spojených států. H.C.Lodge byl poprvé zvolen do amerického senátu v r. 1936, kdy mu bylo 34 roky. Ve volbách do senátu vyhrál přesto, že byl republikán, a v té době získali velké vítězství demokraté, v jejichž čele stál prezident Franklin Delano Roosevelt. Henry Cabot Lodge byl později zvolen znovu, ale v r. 1943 se vzdal svého senátorského mandátu, aby mohl za druhé světové války sloužit v armádě. Po válce zasvětil svou práci kampani za zvolení republikánského kandidáta, generála Dwighta Eisenhowera prezidentem USA. Eisenhower vyhrál volby v r. 1952, ale Cabot Lodge pro něho pracoval tak usilovně, že zanedbal svou vlastní

senátorskou kampaň a byl těsně poražen massachusettským demokratem, Johnem Fitzgeraldem Kennedym.

V padesátých letech byl H.C.Lodge velvyslancem Spojených států v Organizaci spojených národů. Jeho vynikající odpovědi na studenoválečnickou rétoriku Sovětského svazu mu tam tehdy zajistily velkou popularitu. V roce 1960 kandidoval na viceprezidentské kandidátee za republikány po boku Richarda Nixona. Jakmile se začalo zvyšovat působení Spojených států v jihovýchodní Asii, prezident Kennedy požádal Henryho Cabota Lodge, aby se stal velvyslancem v Jižním Vietnamu. Dodneška je obestřen nejasnostmi vztah Cabota Lodge k jihovietnamské vládě za puče, při němž byl zavražděn jihovietnamský prezident Ngo-Dinh-Diem. Henry Cabot Lodge sloužil jako americký velvyslanec v Saigonu i za vlády prezidenta Lyndona Johnsona. V té době se počet amerických vojáků ve Vietnamu zvýšil z deseti tisíc na 438 tisíc. President Richard Nixon jmenoval Cabota Lodge v r. 1970 svým osobním zplnomocněncem ve Vatikánu. Cabot Lodge v této funkci setrval do r. 1977, kdy odešel z veřejného života a věnoval se plně přednáškám a vyučování.

P.H.

SEDMNÁCTÁ POLOLETNÍ ZPRÁVA presidenta Spojených států Helsinské komisi o dodržování lidských práv, jak stanoveno v Závěrečném aktu z Helsink

State Department vydal nedávno 17. pololetní zprávu ve věci dodržování lidských práv na základě Závěrečného aktu z Helsink, kterou - podle zákona - předkládá jménem prezidenta Spojených států Komisi pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Ve všeobecné části zprávy, která pojednává o porušování lidských práv v celém sovětském bloku, se poznamenává, že československé soudy nyní ve větší míře odsuzují politické vězně také k t.zv. „ochrannému dohledu“, kterému se propuštěný politický vězeň musí podrobit po dobu 2 - 3 let. Tento „ochranný dohled“ znamená denní hlášení na policii, zákaz opustit místo svého bydliště bez předchozího policejního povolení a jiné šikanování státní policií.

Ve zprávě se konstatuje, že porušování ujednání Helsinské dohody je v Československu jedním z nejhorších, zejména pokud se týká lidských práv. Za posledních 6 měsíců nebyla zaz-

namenána žádná změna k lepšímu. Zpráva se zmiňuje o činnosti občanské iniciativy - Charta 77 a o činnosti VONSu (Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných), který zaznamenává jednotlivé případy porušování lidských práv, šikanování československých občanů, pronásledování pro náboženské přesvědčení a pod.

Dále se ve zprávě mluví o některých československých občanech, kteří byli za posledních 6 měsíců pro svoje přesvědčení uvězněni, vzati do vazby, sledováni a šikanováni, jako ku př.: o Janu Pukalíkovi, Ladislavu Lisovi, Janu Litomiském, Jiřím Gruntorádovi, Františku Stárkovi, knězi Josefu Kajnekovi, Drahomíře Fajtlové, Mikloši Durayovi a jiných. Zpráva také zaznamenává fakt, že během posledních 6 měsíců děti prominentních signatářů Charty 77, včetně dětí Jiřího Dienstbiera, Václava Bendy a Jiřího Hájka, nebyly připuštěny ke studiím na vysokých školách v Československu, přestože měly výborný prospěch. Dcery Jiřího Dienstbiera, Monice, bylo povoleno odejet na studie do Rakouska pod podmínkou, že se zřekne československého státního občanství.

Pokud se týká „volného pohybu myšlenek a ideí“ - čili výměny informací, je rekord československé vlády velmi ubohý. Volný prodej západních novin a časopisů, zejména amerických, neexistuje - až na několik výtisků komunistického časopisu „Daily Worker“. Vysílání Radio Svobodná Evropa je rušeno, zejména v Praze a v Bratislavě. Hlas Ameriky rušen není, avšak dopisovateli Hlasu Ameriky, Davidu Lentovi, nebyla v r. 1984 povolena permanentní akreditace jako cizímu žurnalistovi v Československu, přestože žádost měl podanou téměř jeden rok.

Ve vyřizování případů rozdělených rodin má Československo trochu lepší pověst, i když vyřízení žádosti, díky zbytečným průtahům a úřednímu šikanování, někdy trvá také až dva roky.

Cestování na Západ pro československé občany je stále omezené, i když, teoreticky mají právo na Západ vycestovat každé tři roky. Za posledních 6 měsíců bylo však zaznamenáno částečné zvýšení v počtu povolených výjezdů vis do Spojených států. Většina čs. občanů, kteří měli povolení cestovat do USA, byli starší občané nebo pensisté. -afa-

INDEPENDENT CURRENTS IN CZECHOSLOVAKIA

Pod tímto nadpisem, „Nezávislé Proudý v Československu“, přinesl časopis „Problems of Communism“ obsáhlý článek profesora H. Gordona Skillinga o činnosti Charty 77, o těžké, ale důležité práci Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS), o vydávání samizdatové literatury a vůbec o celkové situaci nezávislé občanské iniciativy Charty 77. Zmíněný časopis také přináší fotografie Václava Havla v jeho pracovně v červnu 1984, profesora Jana Patočky na tiskové konferenci v r. 1977 krátce před jeho zatčením a smrtí; dále fotografii, která zachycuje člena tajné policie, jak fotografuje návštěvníky bytu profesora Jiřího Hájka; obrázek spisovatele Ludvíka Vaculíka, který založil nadaci Edice-Petlice, zpěvačky Marty Kubišové, která byla jednou z mluvčích Charty v r. 1977 a obrázek skupiny členů nezávislé jazzové skupiny na soukromém koncertu v Praze v r. 1984.

-afa-

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and convenience
for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

 **Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

Jeruzalém. — Dne 3. března po schválení Knesseten druhé fáze odchodu z jižního Libanonu, začala izraelská armáda vyklizovat své pozice v údolí Bekaa. Rovněž má být vyklizena opevněná základna na hoře Barouk, odkud izraelská armáda může snadno obhlížet nejen celé údolí Bekaa, nýbrž i hlavní město Sýrie Damašek, vzdálené pouze 20 mil. Čeká se, že tato druhá vyklizovací fáze potrvá asi 12 týdnů. Potom bude Izrael obsazovat pouze nejjihnější území Libanonu při své hranici, široké asi 10 mil, sahající až za řeku Litani. Na teroristické akce šíjských miliciantů proti izraelským vojákům Izrael odpovídá odvetnými zastrášovacími opatřeními. Šíjské vesnice jsou obsazovány izraelskou armádou jedna po druhé; osoby podezřelé z kolaborace s teroristy jsou bez milosrdenství zastřeleny a domy rodin, podezřelých ze sympatií k teroristům, jsou vyhazovány do povětří. Tak 3. března izraelská armáda vnikla do vesnice Maarakeh, zastřelila jednoho šíjitu podezřelého ze vztahů k teroristům, vyhodila 3 domy do povětří a odtáhla. O den později však vybuchla načasovaná bomba v tamní mešitě; přitom bylo zabito 12 lidí, včetně dvou šíjských guerilových vůdců a 25 lidí bylo zraněno. Libanonský rozhlas obvinil z tohoto činu izraelskou armádu, avšak Izrael toto obvinění popřel a tak za to padla vina na USA, které to rozhodně vyvrátily. A tak šíjské guerilové hnutí „svatá válka“ které podporuje iránský Khomeini, se už v neděli 10. března izraelským vojákům pomstilo tím, že dovážkový vůz s nákladem dynamitu a střelného prachu vjel do kolony iz-

raelských vojenských kamionů s vojáky, kteří se už vraceli domů a byli již jen asi půl míle od izraelských hranic se známou vesnicí izraelsko-libanonského přátelství „Metulla“. Výsledek: 12 izraelských vojáků zabito, 14 zraněno a velká materiální škoda. A poněvadž se to vše odehrává v krajích, kde dosud platí starozákonní židovské a arabské pravidlo koránu - „oko za oko, zub za zub“ - izraelské vrtulníky, tanky a vojáci přepadli ihned v pondělí po západu slunce šíjskou vesnicí Zrariyeh, devět mil severozápadně od přímořského přístavu Tyru. Vesnice má přes 9 tisíc obyvatel, kteří jsou téměř vesměs šíjitsí muslimové a izraelská okupační armáda tam měla již dříve sabotážní potíže. Nyní, aby se pomstila za nedělní přepad konvoje navrátilců, vjela do Zrariyehu se 40 tanky, a celých jedenáct hodin vesnici bombardovala a z vrtulníků ostřelovala. Prý to bylo učiněné peklo. Do boje zasáhla i nově utvořená libanonská armáda, s níž izraelští vojáci bojovali v Libanonu poprvé. Asi 35 vesničanů přišlo v této bitce o život, 100 šíjských guerilů bylo zajato a 20 vojáků libanonské armády bude po výsledku propuštěno. - Muslimové za to slibují novou pomstu, za kterou se pomstí znovu Izrael, a tak asi potrvá válka v Libanonu nadále.

● ● ●
Santiago. — Dne 3. března bylo čilské pobřeží na délce 1.000 mil, severně a jižně od hlavního města Santiaga, postiženo silnými zemskými otřesy, trvajících tři minuty. Nejvíce byla postižena tři města - Santiaga, Valparaiso a Vina del Mar, čítající dohromady na 6 milionů obyvatel. Na Richterově desetimístné stup-

LETEM

SVĚTEM

nici toto zemětřesení měřilo 7.4. Úplně bylo zbořeno 4.901 domů a poškozeno jich bylo 21.238, zejména v chudých čtvrtích na periferiích. Bez přístřeší zůstalo na 165.000 lidí; v troskách zahynulo 143 lidí a 2.000 dalších bylo zraněno. Také se částečně zbořily stropy ve třech kostelích, kde se právě věřící zúčastnili večerních bohoslužeb. Protože byl silně poškozen přívod čisté vody, jsou obavy, že v postižených místech by mohlo dojít k tyfovým epidemiím. Posledním větším zemětřesením byla republika Čile postižena v r. 1971, kdy zahynulo 85 lidí a 245 jich bylo zraněno.

● ● ●
Londýn. — Britští horníci kamenouhelné pánve se po celoroční stávce 3. března konečně rozhodli k návratu do práce, ačkoliv nedosáhli od vlády „železné dámy“ ministerské předsedkyně Thatcherové odvolání vládního rozhodnutí, zavřít 20 uhelných dolů, ve kterých se těžilo uhlí se ztrátami. Pouze několik tisíc horníků dosud zůstává ve stávce, dokud prý nebude přijato zpět do práce 600 horníků, propuštěných kvůli nepřístojnému chování. Vláda však odmítá amnestovat ty propuštěné horníky, kteří se za stávky dopustili vážných zločinů. Tak Thatcherová zvítězila v tomto dlouhém zápase s uhelnými horníky, aniž jim v čemkoliv povolila. Tímto vítězstvím se jí podařil její úmysl, projevený na začátku jejího prvního mandátu v r. 1979, snížit příliš velkou moc pracovních unií, silně ovlivňovaných marxisty. Přehnaná moc anglických pracovních unií byla ovšem zároveň snížena i vysokou nezaměstnaností, která v Anglii dnes dosahuje výše 13 procent; tím totiž unie ztratily mnohé členy a snížily se jejich příjmy z členských příspěvků. Zbývající členové unií jiných průmyslových oborů nechťeli ztratit stávkami svá pracovní místa, a tak se za stávky uhelné unie k stávkujícím horníkům nepřipojili, jak to od nich vyžadovali levicoví předáci hornické unie. V r. 1974 se hornickým odborům podařilo svrhnout vládu ministerského předsedy Edwarda Heata, ale v případě Thatcherové se jim to nepodařilo, protože bylo až příliš zjevné, odkud vane vítr, když i v Československu horníci se „spontánně chtěli přetřhnout ochotou“, aby výdělky za přesčasové hodiny posílali „hladovějícím“ rodinám anglic-

kých horníků - a to vše prý jen „z mezinárodní proletářské solidarity“. Angličtí přístavní celníci měli za to, že celou tu podporu stávkujícím horníkům musel tentokrát „uvařit“ plzeňský „Prazdroj“, který už tolikrát musel pomáhat financovat na západě všelicos na pouhé přání Moskvy, a sám za to dostal jen nějaký vládní metál za „vzorné plnění plánu“.

Protože v minulosti britské pracovní unie zneužívaly své moci a prosazovaly přehnané požadavky - (čímž přivodily stagnaci a úpadek britské ekonomie) - většina Britů stála na straně Thatcherové v jejích snahách omezit jejich moc, aby jí její předáci nemohli politicky zneužívat.

Podle soukromých odhadů tato stávka přivodila Anglii ekonomické ztráty ve výši 3.7 bilionu dolarů. Na druhé straně však je nutno přiznat, že tato stávka zanechala mezi sociálními třídami britské společnosti hluboké jizvy, které se budou dlouho zacelovat. Většina Britů také zůstává nespokojena s tím, že vládě Thatcherové se nepodařilo zabránit stálému klesání hodnoty britské libry, že nesnížila nezaměstnanost, a že silně omezila výdaje na různé sociální programy. Přitom je jí zároveň vytýkáno, že je ve vleku vlády presidenta Reagana. Jen málokterí pozorovatelé však myslí, že kdyby se konaly v Anglii nyní volby, že by v nich Thatcherová prohrála; strana práce totiž právě trpí hlubokými vnitřními rozpory, chatrným vedením a svým nepopulárním požadavkem nukleárního odzbrojení Anglie. Vítězstvím v této stávce byla politická autorita Thatcherové ještě více posílena.

● ● ●
Washington. — Reaganova vláda se nyní dostává do konfliktu s americkými farmáři

kvůli své zemědělské politice. Velký počet farmářů - v Illinois prý celých 40 procent - musí čelit vážným finančním nesnázím. Zatímco Dům reprezentantů schválil návrh zákona, aby byla postiženým farmářům v tomto roce poskytnuta zvláštní vládní výpomoc ve výši 1.8 bilionu dolarů, prezident Reagan tento zákon 6. března vetoval. Přitom není žádná naděje, že v US senátě, kde mají většinu republikáni, by se našel potřebný počet hlasů pro zrušení tohoto presidentského veta. President Reagan řekl, že cítí hluboké sympatie vůči zadluženým farmářům, že však vláda jim v jejich finančních potížích není schopna pomoci. Proto se čeká, že v blízké budoucnosti budou mnohé nevýnosné americké farmy muset být vyřazeny z provozu. To je smutné, protože rodinná farma byla v USA stále ještě základem dobrých a pozitivních rodinných hodnot národa. Americký farmář je také stále ještě nejvýkonnější a schopný nejen uživit obyvatele USA, ale ještě i vyvážet do celého světa, a export zemědělských produktů je dosud velmi důležitou položkou v US zahraničním obchodě. Proto Reaganova administrace se bude muset chtít - nechtět nad US zemědělstvím znovu zamyslet, aby se problém malých rodinných zadlužených farem vyřešil spravedlivě, zvláště v případech pilných, přičinlivých a jinak vždy prozíravých farmářů. Jak jsme už o tom psali, v Iowě i v Nebrasce už spáchalo několik farmářů sebevraždu, jen aby se nedožili dne, kdy by jim daly věřitelské banky jejich farmu do dražby.

● ● ●
Káhira. — Egyptský prezident Hosni Mubarak a jordánský král Hussein společně učinili v egyptském městě Hurghada (Pokračování na str. 9)

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

6. května 85: Stara Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.

25. června 85: Doprovozený zájezd do Československa na Spartakiádu.

26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

**SDRUŽENÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE
V CLEVELANDU
VÁS SRDEČNĚ ZVOU
NA
XIV. REPREZENTAČNÍ PLES**

pořádaný
V SOBOTU 16. BŘEZNA 1985
ve velkém sálu *Stouffer's Inn-on-the-Square*

Představení debutantek **Začátek 6:30 p.m.**
Večere **7:30 p.m.**

Orchestr Normana Vopata
Vystoupí populární zpěvák Jan RUBEŠ z Toronta
Výtěžek z Plesu připadne studentům na stipendia
Vstupné \$22.00 Listky: Bill Sepsí ☎ 884-8287
Studenti 17.00 Zdeněk Pražák ☎ 221-7348

výzvu ke Spojeným státům, aby jako první krok k obnově mírových jednání na Blízkém východě s Izraelem zahájily znovu dialog o tomto složitém problému. Oba státníci však naléhali na to, že PLO musí v tomto dialogu zastávat roli, která Palestincům přísluší. President Mubarak řekl, že nikdy nemínil, že delegáti Palestinců by nemohli být členy PLO: je prý totiž nutno respektovat rozhodnutí Arabské ligy, podle kterého PLO je jediným zákonným zástupcem palestinského lidu. President Mubarak o tom chce jednat s prezidentem Reaganem za své nynější návštěvy Washingtonu, kam přiletěl 11. března. Mubarak také řekl, že až bude vyjednáváním urovnán palestinský problém, může být svolána mezinárodní konference, již by se také mohl zúčastnit Sovětský svaz, pro konečné přijetí tohoto řešení. Mubarak ovšem zároveň žádá zvýšení US ekonomické a vojenské výpomoci, a tak, aby svou žádost lehčeji Reaganovi „prodal“, mluvil s ním v úterý v Bílém domě o „zlaté příležitosti“ k nové US iniciativě k novému dialogu o vyřešení palestinského problému. USA však nepodniknou nic proti vůli Izraele. Vždyť týž den Rada bezpečnosti OSN chtěla odsoudit Izrael za jeho „tvrdou pěst“ odvety v Jižním Libanonu a Jeanne Kirkpatrick, US velvyslankyně v OSN použila proti této resoluci veta s poukazem na to, že Izrael jedná v sebeobraně proti šíjitským teroristům. US státní departement vzal také ihned na vědomí novou hrozbu šíjitských guerilů, že se za toto US veto budou mstit na amerických občanech v Libanonu, a proto nařídil svému vyslanci v Bejrútu a ostatním zaměstnancům US velvyslanectví, aby Bejrút opustili a dočasně se uchýlili do Izraele. - Ovšem, nedělejme si žádné iluze. Na Středním východě nebyl ani v minulosti nikdy mír. Římané a Turci jej jakž - takž po staletí udrželi jen železnou rukou. Izrael má jisté právo na existenci, poctivě se snaží o demokracii, ale tím, že starozákonně identifikuje svou

státnost s náboženským nacionalismem jen utvrzuje muslimy - šíjity i sunity, aby svou národnost a stát ztotožňovali se stejně neústupným koránem Mohameda, jako to udělal iránský Khomeini. Proto ještě zřejmě proteče spousta vody palestinským Jordánem do Mrtvého moře, než dojdou budoucí izraelské generace k přesvědčení, že jako je možné být Američanem, Francouzem, Angličanem, Švýcarem a přitom zároveň katolíkem či protestantem, je možno být i židovské národnosti a přitom se stát křesťanem.

Nakonec je to ve skutečnosti všechno otázka přijetí Krista, tesaře z Nazareta, za Božího Syna a Starým zákonem slíbeného jediného Spasitele, což židovský národ - jako celek - asi nikdy neudělá. Vzalo by mu to prý veškerý smysl existence, podobně jako kdyby se mohamedáni vzdali koránu a komunisté marxismu s dogmatem o třídním boji. Jenomže komunisty nakonec donutí ke změně smýšlení ekonomická realita a rudé carství Moskvy rozleptá touha po svobodě všech ujařmených národů, kdežto židovský národ - jako celek - se nikdy nevzdá své - od Kristova vzkříšení již sice naplněné mesiánské myšlenky, ale „předáky židovského lidu“ stále jen materiálně a mocensky chápané, stejně jako tomu bylo, když židovská velerada rozhodla o Kristově ukřižování, poněvadž „Jeho mesiášství“ - i když ve všem činí podle Starého zákona dokázané - vůbec neodpovídalo jejich politickým představám o vymanění se z nadvlády Říma a opanování celého tehdy známého světa ve jménu víry v jediného Boha - Jahwe. - A tak asi židovský národ přetrvá všechny pohromy světa, aby byl světu svědectvím, že Kristus skutečně existoval, a zároveň, aby se nakonec přesvědčil, že se během celých dějin od Kristova ukřižování mylil. Sv. Pavel věrný syn židovského národa však píše, že židé jako národní celek, budou mít ještě příležitost před koncem světa „přezkoumat“ proces

s Kristem, rozpoznat nakonec svůj dějinný omyl a - chcete-li - Krista rehabilitovat, uznat za slíbeného mesiáše a stát se křesťanským národem. Jednotlivé konverze jsou mezi židy v různých zemích stále. Aby se však obrátil na křesťanství celý židovský národ, už k tomu je potřeba, aby existoval jejich stát. Chtějí-li si jej ubránit v „nepřátelském moři“ svých nevlastních bratří Arabů, musí si jej vojensky hájit. Dnes jsou jeho hranice uhájitelné, a proto sotva co vrátí z obsazených Golanských vrchů a z Gázy, ale horlivě všechna ta území kolonizuje a zalidňuje svými lidmi. A protože téměř čtyřtisíciletá historie židovského národa jej naučila trpělivosti a vyčkávání, má i dnešní izraelská vláda za to, že až všechna na Palestincích vydobytá území zkolonizuje, palestinský problém se „rozřeší“ obecní samosprávou a třeba i několika zástupci v parlamentu. Dopracují-li se pak křesťanství a muslimství Palestinci v Izraeli blahobytu, budou spokojeni, a za několik dalších desítek generací pak snad bude - aspoň na nějakou dobu - na celém Středním východě mír, jehož strážcem chce být vojensky a hospodářsky silný stát Izrael.

● ● ●
Chartúm. — US místopresident George Bush přiletěl 5. března na čtyřdenní návštěvu Sudánu. S vládními osobnostmi jednal o suchu, jímž je Sudán postižen, jakož i o finanční krizi, již tato země právě prochází. Spojené státy dříve suspendovaly svou ekonomickou výpomoc Sudánu, která měla letos obnášet 214 milionů dolarů, dokud se nerozhodne šetřit, aby dal do pořádku své finance a byl schopen splácet svůj obrovský zahraniční dluh. Čeká se však, že po návštěvě Bushe bude toto

embargo zmírněno. Ačkoliv Sudán sám trpí katastrofálním suchem, nechává své hranice otevřené uprchlíkům ze sousedních zemí postižených suchem, hladem a občanskou válkou. Podle vládních odhadů je dnes na 5.6 milionu lidí v Sudánu ohroženo hladem; z toho je 1.1 milionu uprchlíků ze sousedních zemí Habeše, Čadu a Ugandy. Bush navštívil sběrný tábor Wad Sherifce při habešských hranicích, kde už žije ve velké bídě 66 tisíc uprchlíků z Habeše; denně tam přicházejí stovky nových uprchlíků. V tamní narychlo zařízené nemocnici například viděl 7-8 leté děti tak trpící podvýživou, že vážily pouze 7 liber! Dne 6. března US místopresident ještě navštívil tábor sudánských uprchlíků u města El Obeid; tito uprchlíci jsou sudánští farmáři, kteří musili před suchem opustit své farmy. Bush slíbil, že požádá ve své řeči - (kterou měl mít 11. března v Ženevě, při konferenci zemí posílajících pomoc suchem postižené Africe) - aby byla mezinárodní výpomoc hladem trpícím Afričanům zvýšena. Dne 8. března Bush navštívil Niger, jednu z nejhudších zemí světa, kde průměrný lidský věk činí pouze 44 let - (zatímco v pokročilých zemích činí více než 70 let) - a kde umí číst a psát pouze 7 procent obyvatel. Niger je postižen nejhorším suchem od r. 1905. Dne 9. března Bush ještě navštívil Mali, rovněž postižené katastrofálním suchem. Při této cestě však nenavštívil Habeš, protože Spojené státy nemají s jejím marxistickým režimem diplomatické vztahy. Habešská vláda užívá potravin posílaných cizími dárci tamnímu hladovějícímu lidu pro zásobování své armády. Mimoto nedovoluje dopravu potravin ze Sudánu do vzbouřených, suchem a hladem tragicky post-

ížených severních provincií Eritrey a Tigre, odkud naopak hladovějící občany vystěhovává na jih, aby zlomil jejich odpor.

● ● ●
Bagdád. — Válka mezi Iránem a Irákem, která už trvá čtyři a půl roku se znovu „probudila“ a pokračuje dále. Dne 4. března irácká letadla napadla jednu nedokončenou iránskou atomickou centrálu; v odvetu pak iránské dělostřelectvo 5. března ostřelovalo po 45 minut milionové irácké město Basra. Irák pak hrozil, že jeho letadla budou v odvetu bombardovat 30 iránských měst. Dne 6. března Javier Perez de Cuellar, generální tajemník OSN, vyzval obě země, aby podle smlouvy, ujednané v červnu 1984 se Spojenými národy, se zdržely útoku na civilní obyvatelstvo. Dne 7. března však irácká děla ostřelovala iránská města Dezful, Abadan a Khorramshahr, a iránská děla zase ostřelovala irácká města Basra, Mandali a Tweilah. Dne 8. března Irák bombardoval 4 iránská města a iránská děla ostřelovala přístav Basra; přitom bylo zabito nebo zraněno několik set civilistů.

● ● ●
Seul. — Jihokorejská vláda oznámila 5. března, že bude zrušena internace pro 14 předních politiků opozice, včetně Kim Dae Junga, který se 8. února vrátil z exilu ve Spojených státech a byl ihned podroben internaci. Tato úleva však bude asi pouhou formalitou; propuštěné osoby se stejně nebudou moci věnovat politické činnosti a rovněž se nebudou moci přidružit k žádné existující politické opoziční straně. Správné to není, ale co má jihokorejský president dělat, když by se do zcela demokratického režimu ihned infiltrovali komunisté ze Severu?

VĚČNĚ UPŘÍMNÁ VZPOMÍNKA

1984
21. března
1985

Právě před rokem na kalendářní první jarní den 21. března 1984 nám odešel na věčnost náš pracovitý a starostlivý tatka a dobrácký děda, kterého v našem krajském a exilním prostředí téměř každý znal, pan

KAREL NERADA

býv. strážmistr Čs. četnictva,
v Chicagu dovedný malíř a natěrač.

Rodák z Plavče u Znojma na Moravě, o letošním sv. Matěji 24. února by se byl býval dožil 77 let.

Vzpomeneme si na něho společně v sobotu 23. března 1985 v 6:15 hod. večer při našich českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Děkujeme předem všem, kdo se přijdou na něho rozpomenout při mši sv. s námi, anebo mu budou věnovat tichou vzpomínku.

Za celou rodinu a příbuzenstvo v Československu:

Zdeněk NERADA s chotí Helenou,
a s dědovými vnuky Dennisem a Viktorem v Berwynu.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SPORT

I. liga hokeje v Československu

38. kolo: Dukla Jihlava - Tesla Pardubice 11:3, VSŽ Košice - CHZ Litvínov 7:3, Slovan Bratislava - TJ Gottwaldov (Zlín) 4:3, Motor České Budějovice - Sparta Praha 2:2, Dukla Trenčín - Škoda Plzeň 5:3, Zetor Brno - TJ Vítkovice 5:5.

39. kolo: Jihlava - Č. Budějovice 7:2, Pardubice - Košice 3:2, Gottwaldov - Trenčín 2:4, Vítkovice - Praha 5:6, Litvínov - Bratislava 10:5, Plzeň - Brno 4:0.

40. kolo: Košice - Jihlava 3:8, Brno - Gottwaldov 3:1, Bratislava - Pardubice 4:3, Č. Budějovice - Vítkovice 3:2, Praha - Plzeň 2:4, Trenčín - Litvínov (předehráno, uvedl jsem v H.N. č. 9) - 5:5.

Tabulka po 40. kole:

1. JIHLAVA	225:104	66
2. KOŠICE	196:138	50
3. GOTTWALDOV (ZLÍN)	114:92	47
4. PARDUBICE	150:140	47
5. Č. BUDĚJOVICE	119:126	45
6. TRENČÍN	132:141	38
7. PRAHA	127:145	36
8. LITVÍNŮV	171:177	35
9. PLZEŇ	124:134	32
10. BRNO	104:136	31
11. BRATISLAVA	100:167	27
12. VÍTKOVICE	113:175	26

Nejlepší střelci: 34 gólů - Válek (Jihlava), 33 - Ružička (Litvínov), Ihnačák (Košice), 31 - Rosol (Jihlava), 29 - Čech (Pardubice), 27 - Vodila, V. Lukáč, 26 - Liba (všichni Košice) a Lála (Č. Budějovice).

I. národní liga HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

Českomoravská skupina:

41. kolo: Poldi Kladno - Dukla Jihlava B 11:5, Olomouc - Mladá Boleslav 8:3, Hradec Králové - Opava 4:3, Ústí nad

Labem - Slavia Praha 6:2, Karviná - Vimperk 3:4, Ingstav Brno - Přerov 2:2.

Tabulka po 41. kole:

1. KLADNO	214:111	64
2. OLMOUC	200:130	49
3. OPAVA	136:143	46
4. SLAVIA	134:148	41
5. KARVINÁ	147:151	40
6. ML. BOLESLAV	144:149	40
7. ÚSTÍ n. L.	116:121	39
8. INGSTAV	130:151	37
9. HRADEC KR.	144:173	36
10. JIHLAVA B	148:155	35
11. VIMPERK	124:151	35
12. PŘEROV	120:174	30

Slovenská skupina:

41. kolo: Poprad - Zvolen 6:2, Ekonóm Bratislava - Dubnica 3:4, Skalica - Martin 3:6, Michalovce - Topoľčany 3:5, Lipt. Mikuláš - Nitra 3:3, Banská Bystrica - Prešov 4:1.

Tabulka po 41. kole:

1. POPRAD	193:124	58
2. DUBNICA	157:106	54
3. MARTIN	160:131	50
4. MICHALOVCE	188:143	48
5. TOPOĽČANY	187:150	48
6. SKALICA	142:129	46
7. ZVOLEN	162:167	40
8. NITRA	130:143	39
9. L. MIKULÁŠ	147:168	37
10. B. BYSTRICA	141:185	28
11. PREŠOV	117:189	24
12. EKONÓM	150:239	20

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

Jarní část jubilejního 55. ročníku nejvyšší čs. fotbalové ligy zahájila 16. kolem: RH Cheb - Bohemians Praha 1:4, Slavia Praha - Lokomotiva Košice 2:0, Baník Ostrava - Dukla Praha 1:0, Sparta Praha - TJ Vítkovice 6:0, Sigma Olomouc - Petržalka Bratislava 2:0, Tatran Prešov - Dukla Banská Bystrica 1:0

Spartak Trnava - Inter Bratislava 2:0, Slovan Bratislava - ZVL Žilina 2:0.

Tabulka po 16. kole:

1. BOHEMIANS	37:13	26
2. SLAVIA	37:13	23
3. OSTRAVA	22:9	23
4. SPARTA	35:17	21
5. DUKLA	33:21	18
6. OLMOUC	27:22	18
7. CHEB	22:19	16
8. B. BYSTRICA	20:31	16
9. VÍTKOVICE	19:28	14
10. TRNAVA	14:22	13
11. PREŠOV	15:22	12
12. PETRŽALKA	16:29	12
13. INTER	14:20	11
14. KOŠICE	16:25	11
15. ŽILINA	17:28	11
16. SLOVAN	15:40	11

Nejlepší střelci: 14 gólů - Knoflíček (Slavia), 13 - Janečka (Bohemians), 10 - Sourek (Vítkovice), 8 - Griga (Sparta), J. Němec (Slavia), Příložný (Olomouc), 7 - Korejčík (Dukla Praha), Lička (Ostrava), Mičinec (Bohemians).

Semifinále Českomoravského poháru:

Dukla Praha - VTJ Tábor 4:1, Dynamo České Budějovice - Sigma Olomouc 2:0. Finále se hraje 3. dubna v Třebíči, kde nastoupí prvoligová Dukla Praha proti Dynamu Č. Budějovice, které je účastníkem I. národní ligy a v podzimní části skončilo na 2. místě v tabulce za Zbrojovkou Brno. Postup českobudějovických fotbalistů je velkým překvapením a stali se postrachem prvoligových týmů, neboť postupně porazili Slavii, Baník a nyní Olomouc. - Ve finále Slovenského poháru se střetne: Tatran Prešov - Lokomotiva Košice.

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS v Mexiku 1986

1. skupina: Řecko - Albánie 2:0.

Evropa:

1. POLSKO	2	5:3	3
2.-3. BELGIE	3	3:3	3
2.-3. ŘECKO	3	3:3	3
4. ALBÁNIE	3	5:7	3
3. skupina:	Severní Irsko - Anglie 0:1.		

1. ANGLIE	3	14:0	6
2. SEV. IRSKO	4	5:5	4
3. FINSKO	4	4:8	4
4. RUMUNSKO	1	2:3	0
5. TURECKO	2	1:10	0
5. skupina:	Holandsko - Kypr 7:1.		

1. MAĎARSKO	3	7:3	6
2. HOLANDSKO	4	9:4	4
3. RAKOUSKO	3	4:4	4
4. KYPR	4	3:12	0
7. skupina:	Španělsko - Skotsko 1:0.		

1. SKOTSKO	3	6:2	4
2. ŠPANĚLSKO	3	5:3	4
3.-4. WALES	3	2:5	2
3.-4. ISLAND	3	2:5	2

Jižní Amerika:

2. skupina: Ekvádor - Chile 1:1. Třetím týmem je Uruguay.

Concacas: Honduras - Surinam 1:1, Salvador - Surinam 3:0.

Asie:

3. skupina - A: Jižní Korea - Nepál 2:0. Třetím celkem je Malajsie.

4. skupina - A: Hong Kong - Čína 0:0, Maccao - Čína 0:4, Čína - Brunej 8:0 a 4:0.

1. ČÍNA	4	16:0	7
2. HONG KONG	1	0:0	1
3. MACCAO	1	0:4	0
4. BRUNEJ	2	0:12	0
Afrika:			
2. kolo:	Tunisko - Guinea 2:0.		

Evropská kvalifikace hráčů do 21 let

1. skupina: Řecko - Albánie 2:0.

1. POLSKO	2	7:1	4
2. ŘECKO	2	3:5	2
3. ALBÁNIE	2	2:2	0
2. skupina:	Portugalsko - NSR 2:1.		

1. ŠVÉDSKO	3	2:2	3
2. PORTUGALSKO	4	3:4	3
3. ČESKOSLOVENSKO	1	1:0	2
4. NSR	2	2:2	2
5. skupina:	Holandsko - Kypr 5:0.		

1. HOLANDSKO	4	9:1	7
2. MAĎARSKO	3	5:2	4
3. RAKOUSKO	3	1:3	2
4. KYPR	4	3:7	1

7. skupina: Španělsko - Skotsko 0:0.

1. ŠPANĚLSKO	2	2:0	3
2. SKOTSKO	3	1:2	3
3. ISLAND	1	0:1	0

Čtvrtfinále evropských pohárů - první zápasy:

PMEZ: Austria Vídeň - FC Liverpool 1:1, IFK Götteborg - Panathinaikos Atény 0:1, Girondins Bordeaux - Dněpr Dněpropetrovsk 1:1, Juventus Turin - Sparta Praha 3:0. K tomuto střetnutí se vrátím podrobněji v příštím vydání H.N.

PVP: Everton Liverpool - Fortuna Sittard 3:0, Bayern Mnichov - AC Řím 2:0, Dynamo Drážďany - Rapid Vídeň 3:0, FC Larissa - Dynamo Moskva 0:0.

Pohár UEFA: Inter Milán - FC Köln 1:0, Tottenham Hotspur - Real Madrid 0:1, Manchester United - Videoton Székesfehérvár 1:0, Železničar Sarajevo - Dynamo Minsk 2:0.

Přátelské zápasy: Itálie B - SSSR 0:2, Venezuela - Bolívie 5:0, Uruguay - Kolumbie 3:0, Chile - Peru 1:2, Mexiko B - Finsko 2:1, Wales - Norsko 1:1, Uruguay - Peru 2:2, Tottenham Hotspur - Norsko 3:2.

VE ZKRATCE

Z OSTATNÍCH SPORTU

Mistrovství světa házenkářů skupiny B v Norsku.

Skupina A - 3. kolo: Československo - Španělsko 22:20, Norsko - Itálie 26:23.

1. ČESKOSLOVENSKO	71:51	6
2. ŠPANĚLSKO	55:56	3

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ - kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST - návštěvy příbuzných a známých z Československa i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

K 70. VÝROČÍ činnosti Sparty Chicaga PORÁDÁ

SPARTA A.B.A.

čs. sportovci v zahraničí JARNÍ TANEČNÍ ZÁBAVU

V SOBOTU 23. BŘEZNA 1985

v 8 hod. večer

v AMERICAN LEGION HALL, 5510 W. 25th Street, Cicero, Ill.

Vyhrávat bude k tanci a poslechu populární orchestr George Pichy.

Výborná jídla a nápoje všeho druhu.

3. NORSKO	58:63	2
4. ITÁLIE	56:70	1
Skupina B - 3. kolo: SSSR - Francie 24:18, Finsko - Kongo 33:21.		

1. SSSR	88:49	6
2. FINSKO	85:75	4
3. FRANCIE	76:73	2
4. KONGO	47:101	0

Skupina C - 3. kolo: NDR - Bulharsko 24:13, Holandsko - Kuvajt 22:15.

1. NDR	77:37	6
2. BULHARSKO	53:54	3
3. HOLANDSKO	52:59	3
4. KUVAJT	36:71	0

Skupina D - 3. kolo: Polsko - Maďarsko 29:25, USA - Izrael 27:25.

1. POLSKO	84:58	6
2. MAĎARSKO	77:62	4
3. USA	57:69	2
4. IZRAEL	61:90	0

První tři týmy z kvalifikační skupiny A a B postoupily do semifinálové skupiny A, a jejich vzájemné výsledky ze skupin se započítávaly. První tři celky z kvalifikačních skupin C a D vytvořily semifinálovou skupinu B, a též se jim započítávaly výsledky vzájemných zápasů ze skupin.

Semifinálová skupina - A: Československo - Francie 20:19, SSSR - Norsko 31:17, Španělsko - Finsko 29:19, Československo - Finsko 28:25, SSSR - Španělsko 28:21, Norsko - Francie 20:20, SSSR - Československo 22:21, Španělsko - Francie 30:22, Norsko - Finsko 29:24.

1. SSSR	135:96	10
2. ČESKOSLOVENSKO	114:102	8
3. ŠPÁNĚLSKO	117:107	6
4. NORSKO	98:115	3
5. FINSKO	120:140	2
6. FRANCIE	103:127	1

Semifinálová skupina - B: NDR - USA 21:15, Polsko - Holandsko 29:23, Maďarsko - Bulharsko 28:22, Maďarsko - NDR 25:24, Polsko - Bulharsko 27:16, USA - Holandsko 23:18, NDR - Polsko 25:21, Maďarsko - Holandsko 25:19, Bulharsko - USA 18:16.

1. NDR	119:85	8
2. POLSKO	131:106	8

3. MAĎARSKO	122:107	8
4. BULHARSKO	88:114	3
5. USA	84:101	2
6. HOLANDSKO	90:121	1

O 1.-2. místo: NDR - SSSR 27:23, **o 3.-4. místo:** Polsko - Československo 26:25, **o 5.-6. místo:** Maďarsko - Španělsko 29:25, **o 7.-8. místo:** Norsko - Bulharsko 26:15, **o 9.-10. místo:** Finsko - USA 27:26, **o 11.-12. místo:** Francie - Holandsko 29:25, 13. Izrael, 14. Itálie, 15. Kuvajt, 16. Kongo. Prvních šest týmů: NDR, SSSR, Polsko, Československo, Maďarsko a Španělsko postupují na MS 1986 do Švýcarska.

Semifinále žen

Poháru L. Ronchettiho

Bata Viterbo - Sparta Praha 69:70, první zápas 65:57. CSKA Moskva - Kremizovci Sofia 96:54, první zápas 19:23. Topolníky postoupily do finále, protože nastřílely víc gólů na cizím hřišti.

IHF: Vasas Budapešť - Iskra Partizánske 25:16, první zápas 23:21. Do finále postoupily ženy Vasasu.

Tenisový

Davis pohár mužů:

1. kolo: USA - Japonsko 5:0, Austrálie - Jugoslávie 4:1, Nový Zéland - Tehaj-wan 4:1, Čína - Hong Kong 3:2, Indie - Itálie 3:2, Mexiko - Peru 3:2, Paraguay - Francie 3:2, Československo - SSSR 3:2. Utkání se hrálo v Tbilisi a nemohl v něm nastoupit Ivan Lendl, protože měl zánět středního ucha. Za Československo hráli Tomáš Šmíd, Libor Pimek a Miloslav Mečíř.

V halovém mistrovství Evropy atletů v řeckých Aténách Československo získalo dvě zlaté medaile: Fibingerová a Machura oba v kouli; stříbrné medaile: Murková (skok do dálky), Čado (trojskok), Hudec (běh 60 m překážek) a bronzová medaile: Bulířová (běh 400 m).

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Halová sezona Metro - Ligy v Major a v První divizi skončila 9. kolem, které jsem spolu s konečnými tabulkami uvedl v minulém čísle H.N. Nyní začal

prvním kolem halový Pohár Metro - Ligy, ve kterém Sparta porazila třetí tým První divize Real (Němci) vysoko 9:0. Spartané nastoupili v silné sestavě, což bylo také znát na jejím zlepšeném výkonu. Hráli dobře kombinačně a neustálým tlakem si vytvořili velikou převahu, kterou dokázali přesnou muškou proměňovat v góly. V prvé třetině Sparta v mohutném náporu dala čtyři branky, ve druhé přidala další dvě, a ve třetí naložila soupeři ještě tři góly. - Branky: Gajda 3, Tovar 3, Fajkus, Jenig a Švec. Manažér Sparty Lád'a Gajda měl k dispozici tyto hráče: Pospíšil - Lencioni, DeBatty, Milan Gajda (syn manažera), Tovar, Švec, Wise, Willie Fajkus (syn sekretáře Sparty a bratr Karla, který hrál dlouhé roky za Chicago Sting a nyní působí v Kansas City), Frandsen, Jenig a Francisco. Ve druhém kole hraje Sparta proti Wauconda v neděli 17. března v 5 hodin odpoledne.

Ostatní výsledky: Eagles - Slovaks 12:2, Wauconda - Bulletin 7:0, Schwaben - Lions 8:2, U.Serbs - Aurora 7:2, Vikings - Fortuna 5:0, Liths - R.Wawel 6:4, Kickers - Hakoah 5:3, Rams - Green-White 2:1, a Trevian - Lightning 2:1.

Jubilejní

jarní tanec sportovců chicagské oblasti

Sparta A.B.A. se Svazem čs. sportovců v Chicagu pořádají tradiční taneční a společenský večírek v sobotu 23. března 1985 v sále American Legion Post # 96, 5510. W. 25. ul. Cicero. Víte dobře, že jarní večírky Sparty a Svazu jsou velmi oblíbené celou naší exilovou sportovní veřejností a jsou dostaveníčkem všech vyznavačů a příznivců sportu v chicagské oblasti. Obě naše organizace se snaží udržet čs. sportovce pohromadě, aby alespoň jedna složka našeho exilu zůstala jednotná. Letošní zábava je vlastně dvojnásobným jubileem: 70 let trvání Sparty A.B.A. a 20. Společenský večírek Svazu čs. sportovců v zahraničí.

K tanci a poslechu bude hrát známý a oblíbený orchestr George Píchy. Je pochopitelné, že bude náležitě postaráno o všechny žíznivé a hladové, neboť bar jako obvykle bude dobře zásoben a znamenitá kuchyně vám opět předloží chutná teplá jídla se sportovní specialitou připravenou našimi věhlasnými chicagskými šéfkuchaři. Rovněž bude připravená bohatá tombola, takže naši návštěvníci se opravdu mají naě těšit.

Pořadatelstvo obou organizací vás všechny upřímně

zve ke společnému jarnímu tréninku a sportovnímu potlachu. A při dobré náladě podpoříte současně i Spartu Chicago, jejíž rozšhalý program v kopané upínající se z valné části na podchyzení mládeže, vyžaduje značné finanční náklady.

Vždyť, jak jistě víte, Sparta A.B.A. je nejstarším klubem ve státě Illinois, který vykazuje nepřetržitou činnost po celých 70 let. Můžeme bez nadsázky tvrdit, že je nejstarším klubem v USA, propagujícím českou kopanou.

Slavnostní rámeček našeho jubilejního večera s mnoha vlivnými a důležitými osobnostmi ve sportu a politice se vám bude jistě líbit.

Vím, že v posledních letech se projevuje nezájem veřejnosti o taneční a společenský večírky, které mají velice slabé návštěvy, takže mnohé organizace a kluby přestaly tyto večírky pořádat. Obracíme se proto dnes na naše sportovce, příznivce sportu a přátele, aby dokázali, že naše sportovní rodina je stále jednou velikou čs. exilovou složkou, která je věrná, sjednocená a nedělitelná.

Nuže: na shledanou dne 23. března 1985 v sále American Legion v Cicero. Začátek v 8 hod. večer. Vstupné \$7.00. Rezervace stolů: volejte ☎ 749-1459 / J.V. Gregor /.

balová hvězda Steve Zungul z Jugoslávie - (nyní hráč San Diego Sockers) byl králem střelců. Dal tři branky za Západ; Východ se snažil, ale prohrál 11:7. Stan Stamenkovič dal také tři branky. Byl hrdinou zápasu z Baltimore a dostal jako nejlepší hráč utkání nové auto! Skvěle chytal Zoltan Toth, maďarský brankář a Erik Rasmussen z Dánska měl skvělé okamžiky. Zápasu byl přítomen i mladý Fajkus, který hraje za Kansas City Comets. Brazilec Tatu z Dallasu Sidekicks byl napomínán. Všichni fanové 24. února viděli prvotřídní zápas, který byl vydán po celé USA TV stanicí ESPN a fanové tvrdili: „Byl to vyrovnaný boj nejlepších hráčů a Cleveland se zhostil svého úkolu dobře.“

Za Jožkou Odstrčilkem

Poznali jsme se v restauraci „U Lidušky“, kam jsem jednou přijel z Clevelandu navštívit Frantu Klátila, svého dlouholetého přítele. Jožka mne upoutal svým zpěvem natolik, že jsem ho pozval účinkovat k nám. To je ale už dávno. Přijela tenkrát i Vlastička Kršková a další. Zpřijemili nám hezké chvíle na výletu „Krajanského výboru“, kde byla tehdy pěkná návštěva. Dnes čtu, že nám náš zpěvák Odstrčilka po krátké nemoci zemřel. Byl to věrný vlastenec. Naposled jsem ho navštívil v Union Pier v Michiganu a vzpomínali jsme. Děkujeme mu za jeho zpěv, národní cítění a my z Clevelandu na něj v dobrém vzpomínáme. Čest jeho památce! Tenkrát na českém programu řekl: „Mějte se rádi jako dobří čs. vlastenci v cizině.“ Synovi Zdeňkovi, snažte Aleně a celé rodině projevujeme upřímnou soustrast.“ Z.P.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVců V ZAHRAŇICÍ

Pěkný zápas v Clevelandu!

V sobotu večer na Plesu sportovců v hotelu Stouffer's Inn-on-the-Square - (kde se též konají tradiční Plesy Čechů a Slováků) - bylo veselo, a v neděli v Coliseum byla rekordní návštěva 17.863 diváků Fot-

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

<p>Main Bank 3322 South Oak Park Ave. Berwyn, Illinois 60402</p>	<p>Manor Branch 5919 West 35th Street Cicero, Illinois 60650</p>
---	---

ALL PHONES: 484-0800

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106	DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281
---------------------------------	-----------------------------

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY
PH. MR. VLADIMIR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Kašpárkovo loutkové divadélko.

v sobotu 30. března 1985
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klaní se vám Kašpárek!!

Josef Král
(*1882 †1978)

T.G.MASARYK
FILOSOF HUMANITY A DEMOKRAT
IN MEMORIAM 14. ZÁŘÍ 1937

Členové české akademické obce pražské a vědeckých společností pražských sešli jsme se, abychom vzdali hluboce zarmoucení posmrtnou poctu tomu, kdo byl světlem naší vědy, vůdcem vědeckého a filosofického světa, ozdobou učených společností, prezidentu Osvoboditeli profesorů Tomáši Garrigue Masarykovi. Je to zejména česká universita, universita Karlova, která po prvé od svého obnovení nezahajuje svou činnost za účasti nebo za auspici svého vynikajícího člena, nýbrž smuteční tryznou, již v upřímné vděčnosti si připomíná jeho nesmrtelné zásluhy...

Věda, spolu s filosofií, a vědecká činnost je Masarykovi po více než třicet let životním povoláním a ani v dalších třiceti letech, kdy ji zaměnil za politickou a státnickou službu národu a lidstvu, nikdy se jí nadobro nevzdal...

Své průbojné pojetí vědy a filosofie uplatňuje Masaryk především v českém životě vědeckém. Proti filosofii a vědě převážně německy orientované zdůrazňuje hlediska evropská, a to nejen anglické a francouzské filosofie, nýbrž i slovanské a především ruské, a tak uskutečňuje u nás nejprve ve světě vědeckém svým universalismem Palackého požadavek světové centralisace. Působí tím obrodně a podnětně nejen na filosofické vědy, jejichž kruh u nás rozšiřuje zvláště o sociologii, nýbrž i na vědy sociální a duchové vůbec, zejména na historii, literární historii aj. Máme-li alespoň stručně charakterizovat Masarykovo stanovisko filosofické, označíme za jeho základ pozitivismus vědecký (hodnotu vědy klade Masaryk velmi vysoko, ne-li ve skutečnosti a v životní praxi nejvýše), jež opravuje v noetice kriticismem, jak k němu později, zřejmě studiem Kanta a ruské filosofie, víc a více přichází, a jež doplňuje v metafysice theismem, ale nejen filosofickým (bůh je mu vědeckou hypothesou, později ještě klade problém osobní nesmrtelnosti), nýbrž i náboženským. V otázce existence vnějšího světa a jeho poznání stojí na stanovisku kritického realismu, jež posléze pojímá spíše jako empirický realismus neb kon-

cretismus. Masaryk je přesvědčen, že budoucí věky přinesou člověku poznání dokonalejší, třebaže stále omezené, ale že člověk bude tuto hranici posunovat dál a dál. Hlásá tedy jakýsi umírněný optimistický agnosticismus neb relativismus, který však vyzdvihuje více klad a šifru poznání a víru v jeho možnost a hodnotu než jeho omezení. V praktické filosofii označuje „svoje hledisko jako humanitismus, protože smysl životu jednotlivcovu dává ideál humanity, neb též jako demokratismus vzhledem k společnosti a jejímu uspořádání politickému, sociálnímu a kulturnímu podle ideálu humanity. Ježto za ústřední problém filosofický pokládá Masaryk pojem subjektu a objektu, který se mu jeví v noetice jako poměr racionalismu a empirismu, v ethice a sociologii jako poměr individualismu a kolektivismu, v náboženství jednotlivce a boha, v metafysice individualismu a universalismu a jež řeší kritickým sloučením obou hledisk a ve skutečnosti součinností obou činitelů čili synergií, označuje také svůj směr jako synergismus. Ve světovém myšlení jest jeho filosofie nejbliže modernímu pragmatismu s jeho hesly činné, demokratické filosofie a pluralismu, ale bez jeho subjektivní, voluntaristické a utilitaristické noetiky. Sam své soustavy definitivně a úplně nespouštěl, ale podkládá jí a řídí jí své názory a svůj rozbor jednotlivých myslitelů.

Mladé universitě razí novou tradici, tradici kritické vědy, orientující se v současné světové vědě, ale hledající zároveň samostatné, národní problémy. Vědeckému zkoumání a hodnocení podrobuje nejen otázky pokládané za vlastní obor vědní, nýbrž i problémy, jimž se domácí věda vyhýbala z důvodů národní etí, náboženské lhostejnosti, politické opatrnosti, pro jejich domnělou všednost nebo pro jich soukromý ráz. Žádná skutečnost nebyla Masarykovi ani tak malicherná, ani tak vznešená nebo snad posvátná, aby ji neučinil předmětem vědeckého zkoumání. Ale Masaryk musil u nás vybojovat vědě právo, aby směla o všech problémech pronášet svobodně své zdůvodněné mínění, opírajíc se o autoritu rozumu, právo, které

však pokládal zároveň za její povinnost. Toto Masarykovo životní pojetí vědy a její praxe bylo také obecně uznáváno, doma i za hranicemi. Tak když československý delegát na letošním pařížském kongresu filosofickém ve svém pozdravu za československou vládu ukázal na životnost Masarykovy filosofie a jeho převádění této filosofie ze světa idejí do světa skutečností, byl přerušen jednomyslným potleskem četného shromáždění filosofů z celého světa, kteří tak spontánně na mezinárodní půdě vzdali upřímnou poctu životnímu snažení Masarykovi, poctu snad toho druhu za jeho života poslední. Masarykovo jméno samo již bývalo českým vědcům a filosofům doporučením na světovém fóru. Také ve styku s mládeží zavedl Masaryk nové, přátelské formy jednání. Svým polyhistorismem, který tak přesvědčivě prokázal již v Konkrétné logice a v Athenaeu, svými radami k samostatnosti a kritičnosti myšlení, jež názorně a tvořivě prováděl ve svých přednáškách, svým řešením praktických problémů, jež zakládal na podrobné znalosti všech stránek otázky, a celou svou opravdovostí Masaryk vykonával pronikavý vliv rozumový i mravní na četné své posluchače. Dovedl dáti životní směr a dovedl zároveň nabádat vésti k práci vědecké i literární, a přitom i ke svým názorům a ke své osobě doporučoval kritičnost a samostatnost úsudku...

Nejvíce své pojetí vědy a vědeckého myšlení jako prostředku a návodu k jednání a životu praktikuje v oboru, který ho od počátku poutal životním zájmem a který se mu stává v druhé polovině jeho rušného života nejvlastnějším oborem činnosti, v politice v nejširším slova smyslu. Masaryk usiluje proto pochopit především moderní současnou společnost a tu jest mu právě sociologie a vedle ní psychologie východiskem a ethika ukazatelem cesty. Masaryk zjišťuje a odhaduje hybné síly společenské ať rozumové a mravní, ať náboženské, ať hospodářské, ať fyzické a zkoumá jejich souhrn a její výsledky a nachází-li ve společnosti místo konsensu krisi povšechnou nebo částečnou, podává nejprve pečlivou diagnosu, aby navrhl v zápatí její terapii.

Ať jest to chorobně stlačený nebo vypjatý subjektivismus moderní společnosti, jeví se v její sebevražednosti a v titanismu některých jedinců, ať to jsou jednotlivé sociální

proudy a hnutí, jako různé formy socialismu od původního marxismu k revisionismu na jedné a bolševismu na druhé straně, nebo zvraty liberalismu a vybujení nacionalismu v absolutismus jedinců v režimech totalitních, ať změny v celých společnostech, vše to pozorně sleduje, aby porozuměl nejen vnějším událostem, nýbrž také vnitřním motivům a aby ukázal cestu k přetvoření společnosti a k její nápravě. Za ideál společnosti nejlépe uspořádané

považuje aspoň pro západní kulturu řád demokratický a je to právě věda, která ať již svým obsahem, svým studiem organizace společenské a vývoje intelektuálního, sociálního, hospodářského a mravního jako věda politická, sociální, historická neb ethika, ať svou methodou, svým přesným pozorováním a kritickým posuzováním a zdůvodněným poznáním, spolu s hlubokým přesvědčením mravním, mu tuto cestu ukazuje.

SEDMÝ BŘEZEN V LÁNECH

Ve čtvrtek, dne 7. března v 11 hodin dopoledne, položili Chargé d'Affaires Robert W. Farrand s dalšími zástupci amerického velvyslanectví v Praze, věnec od amerického lidu na hrob presidenta Tomáše Garrigua Masaryka v Lánech, u příležitosti 135. výročí jeho narození. Při té příležitosti Chargé d'Affaires Farrand pronesl tato slova:

„President Tomáš Garrigue Masaryk was born 135 years ago on this date. As Chargé d'Affaires of the American Embassy, it is a great honor for me to represent the United States at this solemn annual ceremony, commemorating the birth of Czechoslovakia's Founding Father and First President.

Out of the ashes of World War I, Tomáš Masaryk helped create a free and prosperous nation in the heart of Europe. A deeply religious man, President Masaryk was a statesman and philosopher, who combined the best of the active and contemplative life. His was a major voice of the twentieth century. His close ties to the United States, highly valued by Americans, reinforced the friendship that had long existed between the Czech and Slovak peoples and the United States. In a world, too often marked by senseless war and violence, he continues to be an inspiration to those, who believe in national independence, in democratic values and in harmony among nations...It is with great respect and humility, that I lay on this grave a wreath from the American people to the memory of the first President of the Czechoslovak Republic, Tomáš Garrigue Masaryk...”

-afa-

Odbočka

„28. říjen“ ČSNRA

měla dne 11. března 1985 valnou hromadu v budově Mid America v Cicero, Ill. Po vyřízení běžných odbočkových záležitostí bylo přikročeno k volbě nového výboru, který až na malé výjimky způsobené umrtím a pod. zůstal nezměněn.

Předsedou odbočky byl znovu zvolen br. Ing. H. Tabák, I. místopředsedou Rozina Nehasilová, II. místopředsedou Richard Pur, jednatelem-zapisovatelem Josef Bárta, revisory účtů Viktor Novotný, Ann Bártová a pokladníkem Vladimír Tomsa.

Na měsíc duben se připravuje promítání dvou českých filmů a na příští schůzi, která připadá na 13. května 1985 bude požádán Dr. Rozhořil, aby přednesl krátkou, ale zajímavou informaci o „Poslední vůli“ a majetkovém Trustu a jiné důležité změny při rodinném úmrtí. Na přednášku bude pozvána i širší veřejnost a bližší informace budou ještě zveřejněny.

Valná hromada se odbyvala za neočekávané účasti členů a proběhla v dobré a srdečné náladě.

Za odbočku „28. říjen“

Josef Bárta
tajemník

Oblastní výbor ČSNRA
koná svou pravidelnou členskou schůzi

v úterý 19. března 1985
v 7:30 večer

Sejdeme se v budově Mid-America Federal Savings 5900 W. Cermak Rd. Cicero, Ill.

Prosíme o dochvilnost. Na Vaši účast se těší

Herman Tabák Jan B. Uhlr
předseda tajemník

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítává a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

Jednání mezi Prahou a Vatikánem

(Pokračování ze str. 1)

nyní jich tam je nanejvýš deset procent. Nejvíce z nich je podle kardinálových informací z Moravy, ale přesný počet členu nezná vlastně nikdo. Vladimír Janků tvrdí, že podle většiny příslušníků československé hierarchie jsou členové organizace PIT loajální jak k československému lidu a své zemi, tak i církvi a papeži. Ing. Janků také řekl, že si nyní Československo vyměňuje s Vatikánem názory na to, jaké podmínky pro vzájemné rozhovory stanovit, a vlastní jednání, že ještě vůbec nezačala. Janků však své loňské setkání s kardinálem Casarolim ve Vatikánu označil za velmi přátelské a nadějně a dodal, že už došlo k dohodě o obecných principech ve dvou hlavních předmětech sporu - existence organizace PIT a jmenování nových biskupů. Jak známo v Československu je 10 biskupských míst ze třinácti existujících diecézí neobsazeno. 85 letý kardinál František Tomášek, který si v posledních letech získal pověst nekompromisního zastávce lidských práv ovšem uvádí, že církev a československý stát se dosud v názorech značně liší. Čs. stát by měl podle jeho přesvědčení respektovat církevní direktivy a

kompetenci církve v otázkách, jež se týkají jejích vnitřních záležitostí; prozatím tomu tak není, a tak příslušníci církve by si neměli dělat žádné iluze. Komunistická strana se netají svým programem, jehož cílem je postupná likvidace všech církví a církevních denominací. Když čs. stát - podle kardinála - hovoří o ochraně náboženských svobod, má na mysli jen liturgickou aktivitu v církevních budovách; nemíní dovolit církvi, aby se skutečně podílela na veřejném životě.

Kardinál Tomášek zdůraznil, že něco musí být učiněno ve věci kritického nedostatku kněží a řeholních sester, jenž vyplynul z omezení, uvalených státem po 35 let na možnost teologických studií a příjem dorostu do řeholí. Výsledkem je, že v Československu poklesl počet katolických kněží zhruba už na polovinu, a o 4,336 farností dnes pečují pouze 3,175 kněží.

Československá vláda proto nepřestává ujišťovat, že je ochotná dojít s církvi k dohodě. Objevují se sice malé náznaky, interpretované jako „gesta dobré vůle“, ale je jich stále málo. Mírně bylo zvýšeno číslo povolených kandidátů teologického studia a poněkud se snížilo pronásledování kněží. Podle prohlášení Vladimíra Janků i kardinála Tomáška nejsou v současné době žádní kněží vězněni, (i když signatáři Charty 77

jsou pod neustálým policejním dozorem; pozn. red.) V lednu byli z vězení propuštěni tři kněží františkánského řádu z Liberce, kteří byli v listopadu uvězněni za soukromé sloužení mší a soukromou náboženskou výuku.

Komunistický puč v r. 1948 v Československu měl za následek nenávistné pronásledování římsko-katolické církve, aby všestranně omezil její vliv. Stát násilně zlikvidoval římsko-katolické řády, organizace, tiskový apoštolát i zbytek katolického školství. Po takřka čtyřiceti letech se však v Československu návštěvnost římsko-katolických kostelů a zájem o náboženství opět zvyšuje, a vláda se s církevními představiteli pouze rozchází v názorech, proč tomu tak je. Kardinál František Tomášek dává vyšší zájem o náboženství do souvislosti s obtížností s jeho vyznáváním. Mladí lidé zřejmě vstupují do církve navzdory ateistické výchově organizované státem. Náboženské vzdělávání ve školách je podle kardinála teoreticky možné, ale v praxi je zcela výjimečné. Vedoucí československého úřadu pro církevní záležitosti Vladimír Janků doznává, že za poslední dva roky se počet osob navštěvujících římsko-katolické bohoslužby skutečně podstatně zvýšil. Má však zato, že lidé, kteří navštěvují kostely, hledají

spíše únik před svými problémy. Církevní i státní představitelé rovněž shodně připouštějí existenci podzemní církve v Československu, opět se však neshodují v názoru na přčiny. Janků říká, že jde o velmi nízký počet lidí, a že jistí duchovní a laikové se pokoušejí vystupovat jménem církve, ačkoli k tomu nemají žádné právo, protože postrádají státní souhlas. Kardinál Tomášek uvádí, že lidé se obracejí k neoficiální církvi z toho důvodu, že mají všude velké potíže, jakmile vyjadřují svou víru otevřeně a veřejně.

Církev je rovněž ve velmi zdoluhavém sporu se státem o obsazení prázdných biskupských stolic. V Československu je 13 diecézí, ale jen tři mají své biskupy. Deset diecézí čeká na své biskupy déle než dvacet let. Podle kardinála Tomáška je papež Jan Pavel II. připraven všechna tato biskupství obsadit; ochotu povolit to projevuje nyní i stát; problém je ovšem v tom, že stát si přeje,

aby se biskupy stali jiní duchovní, než které si přeje vysvětit na biskupy Vatikán.

Každý kněz v Československu potřebuje k vykonávání svého povolání státní souhlas. A pokud je státní souhlas odebrán, duchovní musí pracovat ve výrobě, v údržbě či jako topič, skladník atd. Kardinál Tomášek uvedl, že v současné době postrádá státní souhlas přes sto kněží. A víc než čtvrtina římsko-katolických farností je dnes vzhledem k státní politice v Československu bez duchovních správců. Kardinál Tomášek říká, že diecéze bez biskupa je jako člověk bez hlavy. Pak k tomu poznamenal, že všechny biskupské stolce v Maďarsku, v Jugoslávii, v Polsku i v Německé demokratické republice jsou obsazeny, jen čs. režim činí v celé věci výjimku. Kardinál Tomášek si proto klade otázku, proč tomu nemůže tak být také v Československu.

P.H.

(Pozn. redakce: Podle amerických návštěvníků Československa, kteří byli koncem února v Praze, bylo v hotelu Panorama ubytováno v době sjezdu PIT asi 300 kněží, které převáželo z místa na místo devět autobusů. Přidáme-li k tomu počtu asi tři desítky kněží, kteří bydlí v Praze a dovoz nepotřebovali, máme pravděpodobný počet všech členu PIT. A kdyby jich bylo pět set! - V lednu r. 1920 jich bylo na Smíchově přibližně - také asi tři sta, když Farský zakládal Československou církev. - Několik desítek se pak ale od něho odtrhlo, a založili si českou pravoslavnou církev, známou nejvíce tím, že v jejích kostele v Resslově ulici naproti Jiráskovu gymnasiu se v r. 1942 skrývali čs. parašutisté z Anglie, kteří udělali atentát na Hevdricha.)

Poslání kněze:

*Žít pro lid v tiché práci
a zapřít sebe sám;
svůj život v obět přínést
svému stádu,
dlaň spínat k modlitbám.*

*Ten úkol životní vždy plniž věrně,
ježž kněží vytknul Pán:
nešetřit zdraví, pracovatí perně
a nedbat han, pomluv ni ran!*

Vděčné blahopřání

K 45. VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

V neděli 17. března 1985 budou asi všichni věřící v bavorské farnosti vděčně Bohu děkovat, že jim po válce poslal tak starostlivého duchovního pastýře,

Vldp. Msgr. JAROSLAVA KUBOVCE,

býv. pečlivého Otce všech nás uprchlíků
v DP táborech v NSR,

u příležitosti oslavy 45. výročí jeho vysvěcení na kněze. Proto mu také přicházíme v HN blahopřát i my, bývalí uprchlíci z těchto táborů, s upřímnou vděčností v srdcích za vše, co pro nás a naše rodiny tehdy tak obětavě vykonal, aby nám zmínil naše utrpení, ulehčil našim starostem, a utvrdil nás ve víře, posílil naši naději a uchoval v našich srdcích lásku k našemu národu i rodné vlasti.

**Bůh Vás uchovej, drahý Otče monsignore, do dalších let ve zdraví a v dobré pohodě.
To Vám přeji z upřímných srdcí Vaši vděční přátelé - exulanti, roztroušení dnes po celém světě.**

V modlitbě nezapomínáme - vzpomínejte i Vy na nás!

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE
(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i varené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

JO KARUD STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Jsme jen prostí venkovští lidé. Chceme jen svůj klid. Život nás naučil, že je nebezpečné pálit si prsty a že se můžeme spoléhat jenom na sebe.

Dveře hospody se rozletěly a vstoupil Podolák. Perletářův syn. Vesnice si dobře pamatuje na jeho tatíka, jak se vracíval s opilou písničkou po prohýřených nocích. Tenhle Podolák je stejný, jablko nepadne daleko od stromu. Taky by jen nejraději u muziky s trumpetou a pak celé měsíce pryč. Prý dokonce u cirkusu byl. Práce na poli mu nevoní. A tenhle byl první, kdo ve vsi agitoval pro družstvo. Pěkné družstvo by to bylo, kdyby je takoví, jako Podolák, vedli. Jako Hanousek a Vovíz z pastoušky a Rudolf. Vágusové, co ani k obci pořádně nepatří. Bez zemci! Nahé prdele! Lenoši, kteří jen koukají, jak přijít ke kořalce a jak ji prohnat hrdlem. Kdyby aspoň tihle nestáli za družstvem. Nebo Hanousek, starý pytlák, který líčí po nocích na vysokou. Má pole na forku brambor, ale krávu si drží. Víme dobře, z čeho ji živí. Z cizího jetele! A teď by chtěl poroučet na družstevním, aby mohl krást ještě víc. A Vovíz? Ten obecní troupl! Nebožtík táta ho asi zplodil v opici, jak by jinak přišel k svému měkkému mozku. A Rudolf je čtvrtý z jejich party. A nejhorší z nich. Nikdo ho pořádně nezná, přišel bůhví odkud, než si najal Lípovu chalupu dole u potoka, co byla na spadnutí. Bydlí v ní dodnes a ani ji nestačil pořádně opravit. Říkají, že je bývalý herec. Nebo páter Vyklouz. Co takový má co pohledávat v obci? Celé dny chodí po lesích. Prý chytá zmiže a prodává je do lékárny. Co je to za práci?

Podolák se zastavil ve dveřích hospody a pobaveně se rozhlíží po hospodářích. Zdá se jim, že si je měří jednoho po druhém. V jeho očích je výsměch. A současně něco jako utajená zloba. Dívá se, jako by je počítal. Jako by si chtěl zapamatovat jména všech, kteří tu jsou.

Zmlkli.

"Velkou žitnou," poroučí Podolák a říká to furiantsky, s pýchou, jaká mu nepřísluší. Hostinský Musil mu nalije a Podolák platí bankovkou. Obsah sklenky do sebe zvrhne naráz. Všichni to pozorují, i když se tváří, že si ho nevšímají a dívají se jen do poloprázdných sklenic.

"Tak co, páni hospodáři, tváříte se, jako by vám ulítly včely! Jste jako zmoklé slepice, co?"

Cítili jeho drzý výsměch na tvářích. Jako slinu, kterou je potupil. Nikdo mu neodpovídá. Každý si hledí jen své sklenice. Dříve byl před nimi všemi Podolák maličký. Když přišel prosit o pár koní, aby mu hospodář vyvezl mrvu na jeho nudličku pole pod strání u potoka. A teď si troufá. Ví asi, proč.

Kramosil zacinkal na sklenici první. Zaplatil. A po něm všichni ostatní. Vytratil se z hospody jeden po druhém a Podolák zůstal sám. Když odcházel, nechal na stole drobné. Ale na Musila to neudělalo dojem. Měl vztek na Podoláka, že mu vyhnal hosty.

Po obědě se setmělo a znovu začalo chumelit. Tiše a ve velkých vločkách. Čerstvý sníh brzy zahladil stopy těch, kteří se vraceli z nedělní pobožnosti. Utvořila se celistvá bílá pokrývka. Bez poskvrny. Beze stop. Nikdo nevycházel z domu.

Aktiv

Ve stejnou dobu, kdy se vesničané z Čihoště a okolí sešli k nedělní bohoslužbě, začal v Ledči aktiv okresních agitátorů. Schůzi svolali na nedělní dopoledne, aby účastníci nezmeškali všední pracovní den. Byli to zaměstnanci průmyslových závodů, studenti a lidé ze správních úřadů, asi stovka lidí, kterou vybraly místní a závodní organizace komunistické strany a svazu mládeže. Byli to prověřeni, zkušení lidé, kteří věděli, co se od nich očekává. Všichni se mohli vykápat delší funkcionářskou a agitatorní činností. Tentokrát pozvali nejlepší kádry první hodiny, na které bylo spořádné. Podkladem aktivu v ledečské sokolovně bylo "Zásadní usnesení ústředního výboru Komunistické strany Československa k podzimním pracím v zemědělství". 1/

Procházka se cítil unaven. Včera absolvoval podobnou schůzi na Pacovsku. Přespál v neúrodném pokojíku jediného místního hotelu, kterým to nepříjemně studeně táhlo, protože ústřední topení mělo poruchu. Ještě teď cítil ztuhlost v kloubech a oči ho pálily nevyspáním a kouřem, který vytvořil šedavou mlhu nad stoly s umakartovou deskou, sestavenými do tří řad. Stěží potlačoval zívání.

Předseda okresního výboru hovořil o úspěšné kampani a citoval nudnou řadu čísel a procent, dokazujících, nakolik už pokročilo v kraji združstevnění obcí.

Procházka si nemohl vzpomenout, kdy měl naposledy volnou neděli. Zatoužil po tom, aby si ji jednou mohl prožít docela maloměstěcky. Vyležet se celé dopoledne v posteli a vstát až k nedělnímu vonícímu obědu. odpoledne si vyjít s manželkou a dětmi na vycházku anebo jít na kopanou. Jak je to dávno, co dětem slíbil, že je vyvede do zoologické zahrady! Má přece, hergot, taky povinnosti k rodině. Tohle není žádný život. A ten blbec předseda už kecá hodinu, a nevypadá to, že už by měl skončit. Proč se někteří lidé tak rádi poslouchají?

Konečně předseda přešel k nedostatkům. Ledčský okres je pozadu ve srovnání s jinými okresy v úrodných rovinách Stav kolektivizace je nedostatečný, v mnoha obcích družstvo vůbec neexistuje a tam, kde už nějaké založili, zvolili formu prvního typu, v němž považují tuto formu za přechodnou etapu a je třeba vyvinout úsilí zakládat družstva vyššího typu, kde odpadá majetková účast zemědělců a v nichž se zcela vyloučí vliv kulaků.

Někdo vzadu pootevřel okno, aby do místnosti proniklo trochu čerstvého vzduchu. Procházka se nenápadně podíval na hodinky. Čtvrt na dvě. Podle programu se měl v půl jedné podávat oběd, jehož náklady na sebe vzal národní výbor. Procházka pocítil hlad. Ta černá břečka, kterou Na Knížecí vydávali za kávu, byla odporná. Oběd snad bude lepší. Jestli bude předseda dlouho horlit proti kulakům, nebude hotov ani do tří.

Procházka nechal na chvíli odpočinout svým očím. Když je otevřel, viděl tváře před sebou nejasně, jako za silným sklem. Zapálil si další cigaretu, aby se udržel v bdělém stavu. Kdyby aspoň podávali kafe. Krátil si čas tím, že pozoroval lidi dole pod pódiem, na kterém stál předsednický stůl. Místa vpředu obsadili mladí, někteří v modrých košilích. Několik nejhorlivějších si během předsedovy řeči něco zapisovalo. Zbytečná práce, stejně dostanou spoustu brožur a letáků, podle kterých si předseda napsal svou řeč. Na tyhle mladé je největší spolehnoutí. Jsou neopotřebovaní, mají ideály, pocítují nadšení. Právě vstoupili do toho úseku života, kdy člověk potřebuje mít ideály a kdy se mu zdá, že bez nich nemůže žít. Režim jim nabídl své a oni to přijali. Mladí je strašně netolerantní. Nestrpí jiný názor než svůj. Proto jsou agitační úderky mladých nejlepší. V sále byli však i starší lidé. Na některých tvářích pozoroval únavu, podobnou té, jakou pocítoval sám. Vzadu v prostřední řadě drobný holohlavý muž zcela viditelně dřímá.

Někdy se Procházka sám sebe ptal, proč dělá tuhle práci, která ho tak vyčerpává a vysává všechny jeho síly. Proč on sám neodejde do nějakého jiného zaměstnání s pevnou pracovní dobou a po ní: padla. Byl by svým pánem s dostatkem času pro rodinu a pro své zábavy. Ne, pro peníze to nedělá, to ne. I když by mu nikde v kanceláři nedali tolik, jako má teď v zemědělském referátu. Přesvědčoval sám sebe, že to, co dělá, je prospěšné, že je to pro dobro této země a lidí. Ale když byl sám k sobě upřímný, přiznával si, že si na svých cestách, při věčně stejných hospodských obědech a nocích, prožitých v nehostinných, špatně vytápěných hotelových pokojích, v nekonečných schůzích s řečníky, kteří se rádi poslouchají a přemílají fráze z brožur, poztrácel zbytky svého nadšení, pokud kdy nějaké měl. Proč to tedy dělá? Snad ho při téhle práci drží nějaký pocit odpovědnosti. Když ses dal na vojnu, bojuj! Považoval by za dezertaci teď odejít. Možná dokonce za zradu. Ne na sobě, ale na těchhle mladých lidech, kteří ještě planou nadšením. Ale vlastně ani to nebylo ono. Co je mu po nich. Vlastně mu nebyli ti mladí lidé se svou samozřejmou a přímočarou jednoduchostí nijak sympatičtí. Ve skutečnosti je pro jejich bezkonfliktní postoj podceňoval. Nemají žádné zkušenosti, o životě vědí jen to, co jim řekli a co vyčetli v příručkách a knihách, jež pro ně vybrali jiní. Jsou jako rozhlasové přijímače, ze kterých vykuhali vlny a které tak mohou přijímat pouze jednu jedinou, kterou v nich ponechali. Cítil se se svými pochybnostmi něčím víc, duševně bohatším člověkem, než jsou oni. Proč ale stále setrvává? Na otázku, která ho trápila a kterou sám nepovažoval za správnou, nedovedl odpovědět.

Předseda se odmlčel, napil se vody a začal hovořit o světých perspektivách. Řeč se chýlila k závěru.

xxx

(Pokračování přístě)

Pozvání na výroční schůzi Distriktního svazu ČK v Chicagu

V neděli 17. března 1985 ve 2 hod. odpoledne ve společenské místnosti osadní školy Blahoslavené Anežky na Central Park Ave. a 27. ul. v Chicagu se koná výroční schůze Distriktního svazu českých katolíků, který je místní chicagskou odbočkou Národního svazu českých katolíků.

Po schůzi budou promítány světelné obrazy a podáváno občerstvení.

Všichni, kdo se zajímáte o činnost naší zdejší národní křesťanské větve, jste srdečně zváni. Vítané jsou Vaše návrhy na rozšíření a oživení naší práce. Přiveďte mezi nás své známé a ty, kteří mají o práci zdejšího Distriktního svazu českých katolíků zájem.

Rev. Francis T. Příbyl,
kaplan

Elsie Nevšimal,
úřadující předsedkyně

Mary Feipel
dopisující tajemnice

Františka Uhlířová
zapisující tajemnice

Otilie Hovorka
pokladní

ANNOUNCEMENT AND INVITATION

to the Annual meeting of the Chicago District Alliance of Czech Catholics.

The meeting of the District Alliance will be held Sunday March 17, 1985 in the social room of BL. Agnes School 2647 So. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Meeting will begin at 2:00 P.M. Our clergy, delegates and members of our Catholic societies and all our good people of good will are cordially invited to attend this meeting.

After the meeting refreshments will be served and slides will be presented - (courtesy of Mr. John Liskovec).

Rev. Francis T. Příbyl

Chaplain

Elsie Nevšimal

Vice-president

Mary Feipel

Corresponding Secretary

FOR SALE

BY OWNER - 4 FLATS, 2 LARGES 5 ROOMS AND TWO 4 ROOMS, ENCLOSED PORCHE, GOOD SOUTH SIDE LOCATION IN CHICAGO (48th and PAVLINA Str.) - NO VIOLATIONS, LOW TAXES, GOOD INVESTMENT \$45,000 ☎ 376-0652 after 6 PM.

Josef Škvorecký

Seifert from up close

(Continued from last issue)

Horrible!

Had Seifert not become in the course of the next twenty years the dearly beloved grand old man of Czech letters, his old adversary Klement Gottwald might have added him to the hundreds of unfortunates he handed over to the hangman after the coup in 1948. But, to use a cliché which describes the situation well, the love of the people shielded the poet and, more prosaically, he was well-connected in the cultural hierarchy of the Party. Among his protectors there were old buddies like František Halas and, above all, Vítězslav Nezval. This epicurean and magnificent poet, who wielded much influence with Gottwald, was willing to prostitute himself as an artist in incredible ways: once, for instance, he wrote a eulogy of Gottwald's wife as if she were a combination of Greta Garbo and Madame Curie, but he never betrayed old friends and his poetical genius was such that even the rhymed ode to the dull and corpulent first lady is a piece of remarkable artistry. And so Seifert survived the deadly years of Stalin's decline just as he had survived the even deadlier time of Nazism.

It was then that he first gained not just popularity but the loving devotion of his readers. In book after book of great linguistic beauty and full of encoded messages - clear to the Czechs, impenetrable to the Nazi censor - the poet boosted the morale of his nation and filled everyone's heart with somewhat sentimental perhaps, but in those days so necessary love for their country with its ancient and picturesque capital, Prague. Besides, he did such things as to publish under his own name a book written by a Jewish writer and helping families of the Gestapo victims...

Some character, this obscure pussyfooting mediocrity.

Ivan Skála's attack on **The Song of Viktorka** /1950/ silenced Seifert, fortunately only for a few years. In 1953 Stalin croaked, followed immediately by Gottwald. To emulate the Georgian, the Party had Gottwald embalmed and put on display. But the Czech morticians had no experience with embalming techniques, they botched up the job, the corpse spoiled, had to be replaced by a dummy and eventually removed from public sight. And after the 20th Party Congress in 1955 the sweet winds of heresy began blowing from Moscow so that at the Congress of the Czechoslovak Writers' Union in 1956 Seifert was able to break his enforced silence. He did so in the shrillest way possible. Accusing his colleagues among the establishment hacks of knowingly keeping their mouths shut when the police were arresting tens of thousands of innocent people, among them many writers, he proclaimed: "If an ordinary person is silent about the truth, it may be a tactical maneuver. If a writer is silent, he is lying..." He then demanded that banned writers be invited back to the literary scene; that the cases of writers languishing in prisons be re-examined; and if found innocent (later they, indeed, were all found innocent) that, these writers be released. Even though the general mood at the Congress was critical in the extreme, Seifert's speech was too much and earned the poet a personal attack from Antonín Zápotocký the president who had succeeded the mummy. But if Seifert's bold demands were premature, Zápotocký's arguments were obsolete. For the time being nothing happened either way: the writers remained in jail, but Seifert was not sent there. Soon the "Thaw" set in and though it went through several reversals, eventually the writers (and most other prisoners) were freed and Seifert was nominated National Artist. If "national" in this Stalinist title means "known to and loved by the nation", then Seifert is the only genuine artist among the several dozen bearers of that title.

I have always felt that the Soviet Invasion in 1968 had at least one good consequence: it literally put the incapacitated old poet back on his feet. The insult of the military intervention hurt the sensitive heart of the man beyond endurance. He hailed a taxi, on crutches climbed the staircase down which, on a memorable occasion captured so well in Milan Kundera's **The Book of Laughter and Forgetting**, he had to be carried by fellow poets (yes, that helpless, wine-filled poet is the present Nobel Prize Laureate), entered the Writers' Club and had himself elected the Union's chairman in place of Eduard Goldstücker when the old chairman, under the impact of virulently antisemitic threats, had to flee the country. For the nine months or so that remained of the life of that organization he firmly faced both attacks and ouvertures of the Husák regime. In the end they lost patience and ordered Seifert to proclaim, in the name of the membership, the Union's support for the officially accepted version of the Soviet ambush ("brotherly help"). Seifert refused, claiming that the Union, unlike the Party, was a democratic organization and he could do nothing in its name without consulting the members. Then he promptly put the matter of brotherly help to the vote. Almost unanimously the Union rejected the orwellianism, whereupon it was promptly disbanded.

Seifert found himself a full-fledged member of the underground. In 1977 he signed the bold Charta 77 manifesto, damned by the Party in tones of medieval diabolism and followed by a witch hunt of the signatories. Once again, Seifert's popularity, and by now also his venerable age, saved him from consequences more serious than the banning of his books and occasional interrogations.

All this may prove that the poet is an exceptionally courageous, politically clairvoyant, morally blameless man, who irritates the communist regime more than any other poet, but is he an artist great enough to justify the award of the Nobel prize? As great as, for instance, another laureate, Pablo Neruda, that thief of an honest Czech name, that palour Stalinist, and admirer of the Georgian's chief executioner Andrey Vishinsky?

I have no doubt that he is but, unfortunately, the proof is in the poetry. Many, including myself, seriously doubt whether lyrical poetry, particularly of the crystal-clear, onomatopoeic kind that Seifert mostly wrote, can really and wholly be appreciated unless its language is the critic's mother tongue. If it is true that translation of prose, even if done by excellent and sensitive experts, is always a distortion, what then can be the translation of subtly rhymed, musical lyrical poetry?

Even relatively simple things are hard to do well. Take the verses from one of Seifert's early poems which in Czech go like this:

**Slyším to, co jiní neslyši,
bosé nohy chodit po plyši.**

Literal translation: **I hear that which others don't, / bare feet walking on plush.** But the two lines are rich in recurrent affricates /"š" pronounced "sh"/ and spirants /"s" and "c" pronounced "ts"/ which evoke the sound of steps. The effect of the entire poem is based on similar sound-play. I attempted a translation for which I deeply apologize:

**I hear sounds that others do not hear,
Bare feet on plush tiptoeing near.**

All that is left is a rather ordinary rhyme, definitely a distortion of the elegant rhyming of the Czech original, and -- accidentally -- an echo of Andrew Marvell because, I guess, I have been reading Hemingway lately. A better translator would naturally do better, but would he be able to do absolute justice even to this simple ditty? I wonder. If translation of subtle lyrical poetry is possible at all, it can only be done by the method of writing new poems, in the other tongue, on themes borrowed from the original; of paraphrasing the original as closely as possible without disfiguring the texture, the idiomatics, the beauty of the other lan-

guage. Something in the manner of Edward FitzGerald's **The Rubáiyát of Omar Kkayyám**. With all due respect to the existing renderings, Seifert has yet to find his FitzGerald.

Practitioners of the craft know that the distortions through translation can, sometimes, improve on the original. It is said that Poe is better in French than he is in English. Unfortunately, Seifert has not found his Baudelaire either. Not that he would need one. A FitzGerald would do.

Another, not linguistic but psychological difficulty is that many of Seifert's main themes - Prague, Czech history and literature - are imbued with a vast but esoteric richness of associational meanings that for a foreign reader simply are not there. Take **The Song of Viktorka**, for instance. It is first of all a tribute to the memory of the most beloved and also most interesting Czech nineteenth century female novelist Božena ("Betty" to her admirers) Němcová; a kind of Czech George Elliot, a courageous feminist before the word was known in Bohemia, a bold mistress of several lovers at a time when having lovers was suicidal for a married woman in the puritanical atmosphere of patriotic Prague, and, last but not least, a celebrated beauty who - Poe would have appreciated it - died of tuberculosis at the age of forty two. Most Czechs, both men and women, are enamored of the lovely, deeply erotic image of the martyred woman who, alone among many friends, had the guts to publicly greet the hero of the revolution of 1848, Karel Havlíček, after his return from enforced exile - another suicidal act in the days of the oppressive post-revolutionary regime of Alexander Bach. Several modern poets wrote entire books dedicated to the memory of Betty Němcová; Seifert wrote two. The heroine of the second one, Viktorka, is a romantic rebel from the authoress' best novel, **Grandmother**. Seduced and abandoned by a soldier, Viktorka goes mad, lives in the wild freedom of the forest and is eventually killed by lightning. Romantic stuff, but my God, how mythopoetic! Seifert rendered the story in haunting, balladic, untranslatable quatrains that reverberate with criss-crossing Czech associations, linking the countryside to nineteenth century literature, history to legend, present tragedies to the past ones, the lovely image of the mad girl with the lovely image of her creator. The associative chains are endless. But mostly only for the Czech reader.

The same holds true about such books as **The Stone Bridge** or **Dressed in Light**, lyrical slaps in the face of Nazism, with many historical echoes and coded meanings. But you have to know Czech history to hear the echoes. Not just know it; you have to be moved by it. In order to be moved I guess you, have to be Czech.

But even given all these obstacles, much of the poetic power transpires through the translation. The following is a characterization of Seifert's friend Vladimír Holan's work from a poem written in memory of the poet's death:

**In the wretched aviary that is Bohemia
He tossed his poems around him
With contempt
Like chunks of raw meat**

That was written in the mid seventies. In the mid-twenties, influenced by the freely associating surrealism of Apollinaire, Seifert wrote:

**The acrobatics of roses
In the clouds
Rises to the stars
Which are swallowed
By the cushion of boredom
Poetry**

In the fifties, after **The Song of Viktorka**, these verses of "mawkish self-pity":

**If the tyrant won't fall
- Even that is hereditary -
The poet is sentenced to silence**

(Conclusion in next issue)

VOICE OF THE NATION

Office of the Archbishop

ARCHDIOCESE ESTABLISHES POLISH APOSTOLATE, NAMES DIRECTOR

The Archdiocese of Chicago announced this week that Rev. Edwin Karłowicz, CR, has been named to direct the new office of the Polish Apostolate which will coordinate archdiocesan services to Polish-speaking Catholics.

Commenting on his new appointment, Father Karłowicz explained that „there is much already available within the archdiocese, but some people are unaware of existing services and others need assistance in ways we have yet to develop.”

Karłowicz noted that there are two streams of Polish Catholics in the city. „We have members who have been in Chicago for a relatively long period and who value their ethnic customs or favor the Polish language. In addition, however, we have more recent Polish immigrants who seek both sacramental/spiritual service and assistance in adjusting to a new life in America.”

Currently associate pastor at St. Hyacinth parish, 3636 W.

Wolfram, Father Karłowicz reports that many non-parishioners come to Mass and the sacraments there because Polish-language services are regularly available.

Rev. Karłowicz brings both broad and ethnically-focused ministerial experience to his new role. Since his ordination in 1948, he has been mathematics teacher, high school principal, councilor for his religious congregation, and parish pastor. Besides his present duties at St. Hyacinth, Father Karłowicz is national vice-chaplain of the Polish Roman Catholic Union of America and chaplain of the Union's women's department.

A native Chicagoan, Father Karłowicz grew up in St. Stanislaus parish, 5352 W. Belden, and attended Weber High School on the city's northwest side. He chose priesthood within a religious order, entering the Congregation of the Resurrection in 1939.

After studies at St. John Cantius Seminary (St. Louis), St. Louis University, and DePaul University, Father Karłowicz returned to Chicago and to Weber High School as teacher and, from 1954 to 1960, as principal. Three

years as an official of his religious congregation preceded a decade's service as pastor of St. Mary of the Angels parish, 1825 N. Wood.

„Catholics within the Chicago Archdiocese reflect the reality of a universal Church,” commented Rev. James Roache, Vicar General of the Archdiocese. Ethnic ministries, of which the Polish Apostolate is one, are administratively aligned with the Vicar General's office.

„The Polish community in Chicago has been an essential part of the Church,” Roache said. „They have contributed much to Catholic and community life in the past and they will certainly continue that tradition in the future. Father Karłowicz is ideally qualified for leadership in this new post.” Father Roache added. „We hope that creating the Polish Apostolate office will help us make connections among services already in place and enable us to develop new initiatives as necessary.”

Besides this outreach to its Polish members, the archdiocese has special apostolates directed to Hispanic, Chinese, Haitian, Italian, Korean, Lithuanian, and Vietnamese Catholics. A director of the office for the Black Apostolate is currently being sought.

CARPATHO-RUSYN RESEARCH CENTER, INC.
Fairview, N.J. In just after seven years of activity, the Carpatho-Rusyn Research Center has sold its 10,000th publication. Established in 1978 as a non-profit cultural organization, the Center has had as its goal the distribution of materials (publications, maps, records, cassette tapes) on all as-

pects of the Carpatho-Rusyn past and present in Europe and America.

The enormous interest in Carpatho-Rusyns is largely the result of the American bicentennial celebrations of 1976 and the general concern with ethnic groups. Rusyn-American churches (both Byzantine Catholic and Orthodox) have also witnessed a revival of tradi-

tional practices, which in turn has prompted the need for more reliable knowledge about the past.

Most of the materials distributed by the Carpatho-Rusyn Research Center are published by the foremost scholarly institutions in North America — Harvard University Press, University of Toronto Press, the Immigration History Research Center in Minneapolis, and the Multicultural History Society of Ontario. This last society is the publisher of the most recent and so far the most popular book to appear: **Our People** by Dr. Paul R. Magosi, a richly-illustrated history of Carpatho-Rusyn life in America.

The Carpatho-Rusyn Research Center has itself published several books, including the widely-used phrasebooks **Bisidujme po-rus'ky** and **Hovorim po-rus'ky**, and the quarterly newsletter, the **Carpatho-Rusyn American**. The Center's publications are received and reviewed not only throughout the United States and Canada but also in many European countries, including

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

WHAT MUST BE DONE!

Nearly every major publication and all the television networks have carried commentaries within recent months about what needs to be done to curbe the country's fiscal problems.

One of the suggestions is to give the President the line item veto so that he can eliminate unnecessary spending items which have been added as riders to crucial appropriations bills.

Another suggestion is that we have a constitutional amendment which would require a balanced budget except in times of national emergency.

Just recently the Grace Commission submitted its excellent report to remind us of the profligate nature of out-of-control government. The Commission has called attention to the dangers that await us if we do not take immediate effective actions and has recommended 2,478 specific ways to reduce the dead hand of federal spending.

Each of these movements or goals might be a step in the right direction, but unfortunately, none of them will work because they do not address the fundamental problem.

The fundamental problem has been correctly identified by former Treasury Secretary William E. Simon as “the Gang of 535...” Refer-

ring of course to the 100 senators and 435 representatives who have forgotten what the sole purpose of government is!

While it is true there are good, conscientious, conservative people in congress in both political parties, there are far too few to solve the problems. The fact of the matter is that, in the words of Mr. Simon, the “voters ... in 1986 are going to have to bust up the gang themselves.”

That is precisely what We, the People are going to have to do! But can we do it? The task appears so formidable! The odds seem so great!

Yes, we can do it—IF we really are convinced that we must do it! A tide is sweeping this nation. People are waking up. They're tired of having 46 percent of their taxes siphoned off for redistribution to others.

Now is the time for every organization in America which believes in the principles of the American Revolution to launch an educational program in their sphere of influence which will promote the understanding:

* that government power and programs must be limited to those authorized by the Constitution.

* of the importance of individual rights, rejecting the concept of collective rights.

* that individuals must assume responsibility for their own support and the consequences of their own acts.

* that the government must get out of the marketplace and that reliance on the free price mechanism to allocate scarce resources is the path to abundance.

The fundamental problem in America is attitude—The attitude of the “Gang of 535 can only be changed by a change in attitude of We, the People. And that can only be changed by a massive educational effort. Let's get on with it!

the eastern European homeland and the Soviet Union.

The Center's most ambitious future project is a series of translations of the most important scholarly studies on all aspects - history, language, literature, art, ethnography, religion - of Carpatho-Rusyn culture. The first volume to appear in the new series will be on Rusyn painted Easter eggs (pysanky). Considering the growing interest by Rusyns and non-Rusyns alike in the rich cultural heritage of the Carpathian reg-

ion, it seems likely that the second 10,000 mark will be reached in a shorter time than the first.

*Doporučte
Hlas Národa
svým přátelům a známým!*

**Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mount
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)**

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

*“You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs.”*